

Psalm. I, 127, 1: Et anima mea illi vivet, 32, 20: Anima nostra sustinet Dominum. Anima sumitur interdu per corpore, XII, 607, 1: Projecta es super faciem terra in abjectione animae tuae. Anima per antiphrasin aliquando ponitur pro cavere, XIV, 344, 1: Si tetigerit pollutus in pima.

II. ANIMAE. Animae non extiterit ante corpora in caelo, XIX, 416, 1; XVI, 458, 1; 464, 2: *Quis peccavit hic, aut parentes ejus ut cecus nasceretur... In peccatis natus es totus; Psalm. I, 497, 1: Qui fingit singillatim corda eorum. Animam primi hominis cum Deus creavit, non creavit in confuso omnes animas, ibid. Animas angelos olim fuisse consebat Origenes, I, 283, 2: Viditque in somnis scealam stantem. Anima non est ex traduce, VI, 27, 2: Ad intersectionem autem ejus (filii) ne ponas animam tuam, 70, 1: Qui maledicit patri tuo et matri, extinguetur lucerna ejus in mediis tenebris, XVIII, 400, 1: In quo omnes peccaverunt, XIX, 415, 1: Adhuc enim in lumbis patris erat (Levi), quando obviavit illi Melchisedech Sed sua singulis infunditur, et solum a Deo, Patre spirituum, XVIII, 400, 1, 2; XIX, 501, 1: Non nullo magis obtemperabimus Patri spirituum et vivemus. Animae origo caelestis est, XVI, 336, 2 et seq.: *Ipsae enim sciebant quid esset in homine. An sit divinae substantiae particula, negatur, I, 81, 2; XX, 68, 2. Animae omnes quomodo sunt Dei, VII, 632, 1: Omnes animae meae sunt. Anima est Adamo indita per spiraculum, XVI, 632, 2. Cur eam Deus primo homini insufflavit, I, 81, 4. Quomodo et quando creetur, infundatur et unatur corpori, XIX, 416, 1. Animarum transmigrationem docebant pharisaei, 43, 4.**

III. ANIMAE NATURA. Anima est spiraculum hominis et spiritus, VI, 831: *Lucerna Domini spiraculum hominis. Quomodo dicatur spiritus, XIX, 359, 2. Anima et spiritus in homine quomodo differant, XVI, 36, 1: Et exultavit spiritus meus. Anima est forma formarum, IX, 247, 2: In tota anima tua dilige Deum. Anima est una in homine rationali, sed virtute triplex, VIII, 582, 2: Ignoravit qui se finxit, et qui inspiravit illi animam quae operatur. In homine una tantum est anima quae simul est rationalis, et sensitiva, et vegetativa, invicemque contraria, XVIII, 123, 1: Condelector legi Dei secundum interiorum hominem, 563, 2: Caro concupiscit adversus spiritum. Varia philosophorum de anima sententiae, VII, 304, 2. Nonnulli philosophi dixerant animam esse ignem vel igneam quod, unde hebraice *teah*, id est vir, derivant ab *eah*, id est ignis, VIII, 304, 2. Eam divinitatis esse participem censuere veteres philosophi, XII, 247, 1, 2. Anima magis propendet in sensum quam in rationem, XX, 56, 1: *Unusquisque tentatur a concupiscentia sua abstractus et illectus. Animae quae sit lingua, XIII, 246, 1. Animae quatuor facultates an per quatuor animalia Joannis representantur,**

XXI, 107, 1. Anima est tropologicè curus, et sicut ejus equi, XIV, 258, 2. Anima similis igni, III, 419, 3, 2: *Et quarant extinguere scintillam meam quae relicta est. Vento assimilatur, XII, 753, 2. Anima in laborando magis patitur et fatigatur quam corpus, V, 503.*

IV. ANIMAE PROPRIETATES ET PREROGATIVE, TUM NATURALES, TUM SUPERNATURALES. — 1° *Ejus spiritualitas. Anima non est corporea, XVI, 224, 2. Nec habet simulacra membrorum, ibid. Est immaterialis, XIX, 416, 2. Ejus dimensiones spirituales, XVIII, 619, 1. Eam Tertullianus dicit esse corpoream, XVII, 397, 2; XVIII, 443, 2. Iabet in se radicem sensus et sensationis, XVIII, 443, 2. Ipsa sola vitales et animales actiones elicit, et consequenter sola quoque eas recipit, 28, 2. Anima separata a sensibus fit apta ad impressiones Dei, angelorum vel demonum recipiendas, ac per eas ad accipiendam notitiam futurorum, XIII, 247, 2.*

2° *Animae immortalitas. Animae immortalitas docetur et demonstratur, I, 343, 1: Descendam ad filium meum lugens in infernum, III, 647, 2: Et reversa est anima pueri intra eum, VII, 403, 1, 2: Et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum, XII, 438, 2: Audi nunc orationem mortuorum Israel, XIII, 586, 2; XV, 482, 2: Ego sum Deus Abraham, etc. Illam esse immortalem quomodo probet Christus, I, 455, 2. Anima immortalis est, hinc optat semper vivere in memoria hominum, X, 354, 2: Curam habe de bono nomine, 439, 2: Et nomen eorum vivit in generationem. Illam esse immortalem exemplis ostenditur, VII, 457, 1. Mortalem esse asserit Galenus, et immortalem ceteri philosophi, ibid. et seq. Animae immortalitatem alii qui ethnici cognoverunt, I, 342, 2. Anima est immortalis, hinc exigit corporis resurrectionem, IV, 554, 2: *Nisi enim eos qui ceciderant resurrectionem speraret, superfluum videretur et vanum orare pro mortuis. Ejus immortalitatem credebant Judaei, XVI, 490, 1: Scio quia resurget in novissimo die. Animae immortalitatem crediderunt gentiles, et inde resurrectionem corporum, XIII, 107, 1. Multi evigilabunt, alii in vitam aeternam, et alii in opprobrium, ut videntur semper. Ejus immortalitatem negant haeretici, XX, 463, 2: Pellicina in desolatis carnis luxuria eos qui paululum effugiunt eam mortalem se habere putant volupuarii, XI, 339, 1: Et non suspexistis ad eum qui fecerat eam.**

3° *Animae unio cum corpore. Quomodo creetur, infundatur et unatur corpori, XIX, 416, 1. Quomodo in corpus ingreditur et egreditur, quae vult corpora animat, XVI, 341, 2. Anima est tota in qualibet corporis particula, XIII, 219, 1. Anima habitat in corde, IX, 575, 1: In corde sapientum os illorum. Quomodo in homine corporalis habitare dicatur, XIX, 87, 1: In ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporalis. Animae non ma-*

ledicunt suae incorporationi juxta haeresim Origenis, XII, 161, 2: *Maledicta dies in qua natus sum. Corpus non est anima sepulcrum, XVIII, 448, 2: Ingenicisimus gravasti, eo quod nolimus expoliari. In corpore anima velut in ergastulo agit, X, 325, 2. Ejus carcer est corpus, XVIII, 622, 1: Ego vinculus in Domino. Colligatur corpori quasi cadaveri, XIX, 13, 2: *Conveitior autem e duobus, desiderium habens dissovi, etc. Anima naturaliter ad corpus propendet, IV, 554, 2. Anima in corpore versatur quasi angelus, XII, 387, 1.**

4° *Animae dignitas et pretium. Ejus prosapia, nobilitas et virtus, I, 436, 1: Noe vir justus, XI, 616, 1: *Gratis vendidisti estis, et sine argento redimemini. Anima quanta sit dignitas, IV, 282, 2; XV, 377, 2: Quid enim prodest homini si universum mundum lucretur, animam vero suam detrimentum patitur. Animae pretium, XII, 130, 2: Si separaveris pretiosum a vili, XX, 227, 1: Qui converti fecerit peccatorem... salvabit animam ejus a morte, 265, 2: Pretiosus sanguine quasi agni immaculati Christi (redempti estis), 685, 1: *Altiis autem miseremini in timore. Anima una, etiam vilissima, quanti sit pretii, V, 343, 4: Qui suscipit animas, sapiens est. Anima viri unde dicatur pretiosa, 174, 2: Mulier autem viri pretiosam animam capit. Anima nostra imago Dei quoad essentiam et personarum Trinitatem, Psalm. I, 274, 1: *Transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei. Omnibus potior est, Job, 31, 2. Ejus duplex pulchritudo, VII, 536, 1: Ecce tu pulchra es, amica mea, ecce tu pulchra es. Rebus omnibus est praeferenda, Job, 56, 2: *Ouncta quae habet homo dabit pro anima sua. Anima jactura nulla ratione recuperabilis est, XV, 377, 2 et seq. Animas pluris facit diabolus quam peccator, Job, 56, 2. Animarum quanta habenda sit ratio, XX, 226, 2.*****

5° *Animae unio cum Deo. Animam adhaerere Deo quid sit, et quanti faciendum, Psalm. I, 401, 2: Adhasit anima mea post te, me suscipit dextera tua. Deus animae vita est, IX, 394, 1: *Omni vita tua dilige Deum, XIX, 237, 1: Quae in delictis est, vitens mortua est. Anima animae quare vocetur Deus, IX, 247, 2: In tota anima tua time Dominum. Magis a Deo pondet et sustentatur quam a seipsa, 248, 1. Hinc tota Deo debetur, ibid. Deus vocatur animae servator, VI, 228, 2: *Qui inspector est cordis, ipse intelligit, et servatorem anime tuae nihil fallit. Triplici vinculo Deo colligatur, honestate et promissione quasi fune, timore inferni quasi clavis; amore quasi glutino, XIII, 305, 2. Ligatur Deo fide, spe et charitate, IX, 107, 1: *Ve dissolutis corde qui non credunt Deo. Anima summa cum Deo unio ac quasi dedicatio, unde sequatur, XIII, 298, 2: *Erit in loco ubi dicitur eis: Filii Dei viventes.*****

In anima tabernaculum spirituale constructos, eo completo, a Deo benedicuntur, I, 789, 2: Post-

quam Moyses cuncta vidit completa, benedixit eis, V, 248, 1: *Sapientia adificavit sibi domum, XII, 780, 1, 2. Qua ratione tale templum fiat, ibid. et XV, 465, 2: Fit templum Dei et caelum XVI, 551, 1. Si quis diligit me... Pater meus diligit eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus; XVIII, 461, 2: *Vos enim estis templum Dei vivi; XXI, 143, 2; XIV, 576, 2: *Contaminavit Judas sanctificationem Domini. Est tabernaculum Dei, I, 656, 2. In ea Deus praesens est, et praesidet, XIV, 354, 1. In ea non minus Deus votis, sacrificiis et oblationibus colitur, quam in templo, ibid. In ea Deus substantialiter habitat, ibid. Quomodo anima a S. Trinitate habitetur, XVI, 551, 1. Est thronus Dei, XII, 41, 1. Anima sancta plena est gloria Dei, XI, 174, 2: *Plena est omnia terra gloria ejus. Anima jussu est sedes sapientiae, IX, 76, 1. Anima digne communicantis fit trichium sapientiae aeternae, V, 248, 2. Animam docet sanctitudo, XIV, 352, 2. Sit pura instar templi, III, 593, 2. Anima puritas quantopere sit curanda, I, 74, 2. Spiritus sanctus impletur ei sanctitatem, XVII, 594, 1: *Signati estis spiritu promissionis sancto.*****

Animae sancta quam chara, pretiosa, XII, 109, 1, *Pastores multi demoliunt... portionem meam desiderabilem. Anima sancta est sponsa Dei, X, 448, 1; XIII, 314, 2; XVI, 327, 2; XVIII, 295, 2: *Qui adheret Domino unio spiritus est, 489, 2: *Despondi enim vos uni viro. Hoc ejus connubium non impedit ejus disparitas, XVIII, 491, 2. Ejus sponsalia in hac vita aguntur, thalamus in futura, 490, 2. Anima sancta sunt membra Christi, 294, 2. Anima sancta est velut uxor bona, X, 2, 1. Et velut pulchra mulier, 241, 2. Anima sancta est accubitus Christi, VII, 525, 2: *Dum esset rex in accubitu suo. Ejus pius somnus qualis, 568, 1: *Adjuro vos... ne suscitatis... dilectam. Anima sancta Christo reddit bonum, VI, 494, 1: *Reddet ei bonum et non malum. Christum decorat quasi corona, V, 349, 1: *Mulier diligens corona est viro suo. Anima charitate fragrans est ferculum Christi, VIII, 16, 1: *Spiraculum fecit sibi rex Salomon. Anima sancta est regina pulcherrima, XII, 356, 2. Ejus candida vestis est innocentia, XXI, 414, 1. Anima ornamenta aurea et argentea quae sint, XII, 611, 2. Anima fidelis quo sensu dicatur nigra et formosa, VII, 494, 2: *Nigra sum, sed formosa; 496, 2 et seq. Qua fortitudine et decore indumentum, VI, 517, 1: *Fortitudo et decor indumentum ejus. Quomodo operetur lanam et linum, 496, 2. Est velut navis de longe annonam comparans, 498, 2. Animam sanctam quomodo Deus visitet, VII, 600, 2. Anima sancta est colum, XII, 368, 4; XIV, 393, 2. Ab angelis saepe visitatur, XIV, 353, 1.**********

Animae sancta est paradisus voluptatis, I, 85, 4; IX, 660, 2; 646, 2: *Et plantabo eas super humum*

Anima sancta est allegorice terra desiderabilis, XIV, 601, 2. Anima pia est lilium inter spinas, VII, 550, 2. Anima sancta dicitur lux, cur, V, 382, 1: *Lux iustorum latificat, lucerna autem impiorum extinguetur*. Lucerna ejus non extinguatur, VI, 504, 1: *Non extinguatur in nocte lucerna ejus*. Partio animae illustrata quomodo pro nobis postulat, XVIII, 442, 1. Anima calida quae vocetur, IX, 604, 1 et seq.: *Anima calida quasi ignis ardens*. Est veluti ferrum ignitum, X, 293, 2. Anima fidelium sunt veluti vasa sancta, XII, 801, 1. Anima cujusque est velut urbs, XIII, 579, 1. Ejus muri sunt gratiae, XII, 372, 1.

Anima sanctae septem aetates, XX, 543, 1. Anima Deum amantis quatuor status, VII, 461, 1. Animans Deum fit spiritualis, angelica, divina, et in Deum quodammodo transit illi inhaerendo, XIII, 405, 1. Anima ad colostia anhelans est virgula fumi, VIII, 7, 1. Anima cupientis trahi ad Deum pia suspiria, VII, 487, 2. Quomodo anima sancta debeat querere Deum, 607, 1, 2. Anima sancta parit conscientiae quietem, X, 98, 1: *Non est oblectamentum super cordis gaudium*.

V. ANIMA PECCATRIX. — Quomodo a Deo discedat; anima per peccatum moritur, XX, 62, 1: *Peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem*; 575, 1, 2: *Qui non diligit, manet in morte*; 675, 2: *Arbores autumnales, infructuosae, bis mortuae*. Anima peccans morte moriatur, tum temporali, tum spirituali, XII, 636, 1: *Anima quae peccaverit, ipsa morietur*. Per peccatum animae moriuntur, per gratiam vivunt, XX, 226, 2: *Qui converti fecerit... salvabit animam ejus a morte*. Anima vita est pietas, quam tollit mors, id est impietas, XIV, 420, 1.

Animas Dei oblitus quomodo Deus deseret et denudet, XIII, 306, 2: *Ne forte expoliam eam nudam, et statuum eam secundum diem natalitatis suae*. Anima quando adulteretur, XVIII, 489, 2. Deserto creatore, creaturas amans, adultera est, XIII, 326, 2: *Vade, et dilige mulierem dilectam amico et adulteram*. Virgo est conditione naturae, quomodo fiat meretrix et quomodo castitatem recuperet, XIII, 486, 2: *Plange sicut virgo accincta sacco*. Peccando, quam se dedecoret, XII, 29, 1: *Fili: Memphis construxerunt te usque ad verticem*.

Anima, peccando, et caelo gratiae descendens, fit putida et abjecta, imo pecuina, XII, 359, 1: 368, 2. Dum peccat, diabolo incurvatur, et venditur vili pretio, XI, 616, 1: *Gratis venditasti esis*; XV, 423, 2: *Venditatus sub peccato*. Quomodo ei demones dominantur, XII, 356, 2: *Facti sunt principes ejus velut arietes*. Peccando regnum suum dat concupiscentiae, 351, 2. Anima quae erat domus Dei, peccando fit domus scelerum et diaboli, XIII, 579, 1. Anima sancta est scabellum Dei, peccans diaboli, XII, 339, 1. Ejus hinc miseria et squalor, XIII, 486, 2. Item cloaca et latrina, 395, 2: *Israel factus est quasi vas*

immundum. Anima peccatrix foetor ingens, Job, 185, 2: *Induta est caro mea putredine et sordibus pulveris*. Quomodo ipsa arida, squalens et sitiens diem queat, XIV, 101, 1. Anima arida non parit nisi monstra et venena vitiorum, XIII, 307, 1: *Est florum ejus non miseror, quoniam filii fornicationum sunt*. Est quasi terra arida, Psalm, II, 440, 1. *Anima mea sicut terra sine aqua tibi*. Anima sterilis duobus modis accipitur, Psalm, I, 215, 1. Per peccatum quomodo desoletur et evertatur, XI, 743, 2. Est velut urbs eversa, XIV, 94, 2: *Propter hoc, causa vestri, Sion quasi ager arabitur*. Ejus miser status, XII, 349, 1; 353, 1, 2: *Princeps provinciarum facta est sub tributo*. Anima carni serviens misera, Job, 594, 2: *Comparatus sum luto et assimilatus sum favilli et cineri*. Ejus jactura per peccatum, XII, 357, 2: *Viderunt eam hostes, et deriserunt sabbala ejus*. Anima peccatrix est plena mendacii, XIV, 187, 2: *Vae, civitas sanguinum, universa mendacii dilaceratione plena*. Cur per peccatum fiat instabilis, XII, 358, 1: *Peccatum peccavit... propterea instabilis facta est*. Saepe non recordatur novissimum, 359, 2: *Nec recordata est finis sui*. Ei voluptates praeterita vertuntur in amaritudines, 353, 1, 2. Anima peccatrix per ollam succensam designatur tropologica, 19, 2. Anima peccantium sunt sicut ficus et grossi in os diaboli cadentes, XIV, 194, 1. Anima sanctificata ad peccatum reversa est similis sui circum aureum in naribus habenti, V, 333, 2.

VI. ANIMA PENITENS. — Quomodo ad Deum convertat, XIII, 308, 2. Anima quam aegre convertantur, XXI, 239, 2: *In ulero habens clamabat parturiens, et cruciabat ut pariat*. Ejus conversio est parvus difficilis, XVI, 583, 2: *Mulier cum parit, tristitiam habet*. Anima penitens quomodo ad Deum redeat, ejus curandae rationes, XI, 528, 1, 2: *Ponam offendiculum coram eo, XII, 308, 2: Propter hoc septiam viam tuam spinis*. Anima salus nominis datur sine praevencione, comitante et subsequente gratia Dei, Psalm, I, 198, 1: *Fallax equus ad salutem*. Anima peccatrix opem divinam quam primum imploret, XV, 357, 2. Animam effandere in se tribus modis accipi potest, Psalm, I, 274, 1: *Effudi in me animam meam*. Et si inquinatissima, potest redire in gratiam cum sponso, XII, 439, 1: *Coinquinatus es cum mortuis, etc.* Vulnera animae per contritionem et penitentiam sunt sanabiles, VIII, 293, 1: *Sanabiles fecit nationes orbis terrarum*. Anima peccatrix per penitentiam Christo nubit, II, 474, 2. Dum convertitur, quodammodo transfiguratur, XV, 384, 1. Et Deo tum aequa grata est, XIII, 311, 1: *Propter hoc, ecce ego lactabo eam*.

VII. ANIMAM QUOMODO QUISQUE BEGERE DEBEAT, VI, 468, 2. Anima suae quinam misereatur, X, 105, 1: *Miserere animae tuae placens Deo*. Ejus salus procuranda hujus vitae tempore, XVIII,

315, 2. Singuli Deo animam suam commendat, XX, 373, 2: *Fideli creatori commendat animas tuas in beneficiis*. Larum apud Deum commendatio optima est, quae fit opera virtutum exercendo, XX, 375, 2. Totam se uni det Deo, VI, 492, 2. Anima per virtutes templum sibi fabricat, XVI, 335, 1, 2. In quibus sita ejus perfecta oblatio, XVIII, 201, 2: *Exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem*. Animam servare volens, perdet eam duplici sensu; qui eam perdet, invaniet eam, XV, 377, 1; XVI, 508, 2 et seqq. Anima quo magis desituit carnalibus bonis, eo facilius ascendit ad caelestia gustanda, Psalm, I, 400, 1: *In terra deserta, et invia, et inagnosa, sic in sancto apparuit tibi*. Animam in manu portare qui dicatur, Job, 304, 2: *Quare animam meam porto in manibus meis?* Eam possidet sapiens, XVI, 258, 1: *In patientia vestra possidebitis animas vestras*. Anima sicca sapientissima, VI, 45, 1: *Luxuriosa res vinum... quicumque his delectatur, non erit sapiens*, XVIII, 659, 1. *Nolite inebriari vino, in quo est luxuria*, XIX, 324, 1: *Oportet episcopum... esse sobrium*. Ejus vita et mors e lingua oritur, V, 583, 2: *Mors et vita in manu linguae*. Anima somnus excutientur, XVIII, 224, 1: *Hora est jam nos de somno surgere*. Anima caecitas et surditas duplex, una inchoata, altera perfecta, ejus triplex causa, XI, 528, 1: *Quis caecus, nisi servus meus, etc.* Anima nostra scala altissima ad cognoscendum, Psalm, I, 274, 1. Anima elementum est doctrina et disciplina, V, 193, 1. A verbis Dei expurgatur et penetratur, VI, 430, 1, 2: *Omnis sermo Dei ignitus*. Anima quomodo pro fratribus ponatur, X, 48, 2. Animam pro amico ponere an sit maxima omnium charitas, XVI, 565, 1, 2.

De anima cultura morale, I, 90, 1: *Tuli ergo Dominus Deus hominem, et posuit eum in paradiso, ut operaretur*. Anima colenda est ut terra, V, 357, 2: *Qui operatur terram suam, satiabitur panibus*. Anima quaevis allegorice vinea est, VII, 500, 2 et seqq.; XIII, 441, 1, 2 et seqq.: *Vitis frondosa Israel*; 646, 2. Est velut vinea cuique colenda, XV, 442, 1 et seqq.: *Simile est regnum caecorum patrifamilias, etc.*, XIII, 646, 2. Ejus cultor est velut cultor vineae, VI, 247, 1, 2: *Per agrum pygri hominis transiit, et per vineam viri stulti*. Anima tum propria, tum aliena cultura nostra est rusticatio, IX, 233, 4: *Non oderis... rusticationem creatam ab Altissimo*. Hujus cultoros aestimantur diligentia, fervore et spiritu, XV, 442, 1 et seqq. Est excolenda praecipit Dei et adversitibus, XI, 454, 2.

Anima per virtutes et cruces colenda et excolenda, XIV, 393, 1: *Ego caelabo sculpturam ejus*. Est in ea duplex et contrarium regnum peccati et justitiae, XVIII, 112, 1: *Non regnet peccatum in vestro mortali corpore*. Ejus contentio ob luctum concupiscentiae et charitatis, V, 539, 2. Quomodo

oppugnetur et propugnetur, XII, 534, 1: *Sume tibi laterem, et pone eum coram te*. Quomodo exoratur et proficit tribulationibus et tentationibus, VI, 500, 2. Qui sint ejus hostes, X, 105, 2. Ejus tres hostes, 548, 1: *Duas gentes odit anima mea, tertia autem non est gens quam oderim*. Anima diversis illusionibus et artibus a daemone decipiuntur, XIII, 384, 1, 2: *Factus est Ephraim quasi cubamba seducta non habens cor*. Quomodo anima lumbos succingat et roboret brachium suum, VI, 502, 2: *Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum*. Ejus castra spiritualia quae, II, 200, 2. Anima tentationibus pulsata est velut navis in mediis fluctibus, XV, 234, 2 et seqq. Anima solis, id est tentationum ardore decolorata, opem Christi implorat, VII, 503, 2: *Indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie*.

VIII. ANIMA IN MORTE, ET POST MORTEM. — Quid de anima in morte senserit Plato, IV, 310, 1: *In hora autem mortis suae, vocavit ad se Tobiam filium suum*. Anima de corpore exitura aliquando futura cognoscitur, IV, 310, 1. Anima e corpore migrantis quae sint telonia, VII, 377, 2. In morte a Christo laudabitur ob opera quae vivens praestitit, VI, 533, 1, 2. Anima videtur esse ibi ubi remansit dum suum destitit corpus, XII, 758, 2. Quo pergit a morte, Job, 317, 1. Animam hominis ire sursum docetur et probatur, VII, 156, 1: *Quis novit si spiritus florum adam ascendat sursum*. Anima a corpore separata an sciat sine beata, sive damnata, VII, 313, 4: *Mortui vero nihil noverunt, nec habent ultra mercedem*. Anima apparentes quorum, VIII, 698, 2: *Sonitus descendens perturbabat illos, et personae tristes illis apparentes*. Anima defunctorum quomodo viventibus appareant, XVI, 227, 2: *Rogo ergo te, pater, ut nullas eum in domum patris mei*. Anima censebant gentiles post mortem quiescere et veluti dormire, et habere corpora tenuia, X, 100, 1. Animas defunctorum vocabant gentiles presides, IV, 286, 2. Animas heroum ubinam habitare fixerunt prisca, XX, 406, 1.

Animas suorum morientium excipit Dominus, XVII, 185, 1: *Domine Jesu, suscipe spiritum meum*. Anima pure an ignem transeat in caelum cunctes, XVIII, 270, 2: *Dies enim Domini in igne revelabitur*. Quomodo illas purgari per Angelos docet Simon Magus, XIX, 95, 1. Animas sanctorum detineri in inferno in promptuariis, donec impleatur numerus electorum Dei, est error Vigilantii et Calvinii, falsique impingitur libro quarto Esdrae, XVIII, 447, 1: *Scimus enim, quoniam si terrestriis dominus nostra dissolvatur, quod adificationem ea Deo habemus*, XIX, 14, 1: *Esse cum Christo nullis magis melius*. Anima ante Christum diebantur esse in promptuariis in limbo expectantes Christum; post illum dicuntur esse sub altare thymiamatis in caelo, XXI, 449, 1. Anima ante Christi mortem visse ad

caelum docent Calvinista, XIV, 461, 1: *Emisit iunctos tuos de laeta*. Anima beatorum ducuntur ad caelum per angelos, reproborum ad tartara per demones, XV, 510, 1; XVI, 222, 4: *Factum est ut moreretur mendicis et portaretur ab angelis*. Anima sanctorum plene a peccatis purgata statim ad visionem Dei admittuntur, IX, 358, 1: *Facile est coram Deo in die obitus retribuere unicuique secundum vias suas*. XVIII, 447, 1; XVI, 271, 2: *Amen dico vobis: Hodie mecum eris in paradiso*. Anima in fructu visionis beatificae an active, an vero mere passivae se habeat. XVII, 334, 2: *In ipso sitinus, movetur et sumus*. Anima beatae sanctorum erit triplex, XIV, 610, 2. Anima a caelo egredi queant, et quare, et quando. XVII, 334, 2. Anima pro Christo interfectorum in caelo expectant corpus gloriosum, XXI, 149, 1: *Vidi sub altare animas interfectorum propter Verbum Dei*. Anima propter Christum occisorum, sunt velut reges, principes et iudices. XX, 348, 2: *Et vidi sedes, et sederunt super eas, et iudicium datum est illis*.

Anima multa sanctae aliquam maculam habentes ad Dei conspectum nolunt et nequeunt admitti, XXI, 403, 2: *Non intrabit in eam aliquod cor inquinatum*. Anima in purgatorio poena damni mire torquentur, imo aliqua solam desiderii poenam habent, V, 387, 2: *Spes quae differtur affligit animam*. Invantur precibus fidelium, XVIII, 376, 1: *Si quid patitur unum membrum, compatimur alia membra*. An orant pro nobis, IV, 554, 2. An sint invocanda, *ibid.* Animarum et purgatorio ereptarum gaudium, X, 228, 2: *Donec iudicet iudicium plebis suae et oblectabit iustos misericordia sua*. Anima a viventibus et purgatorio liberatae sunt adiutores, postea saepe visibiliter defenderunt, X, 76, 2. Ipse gaudent de consolatione vivorum parentum, X, 228, 2.

Anima damnatae quomodo ignem inferni sentiant, XVIII, 443, 2. Sentiant in se gehennae tormenta quae sentiant in corpore, si illud habent, XVI, 224, 2 et seq.: *Crucior in hac flamma*. An inferno egredi queant, XVII, 334, 2.

Anima quomodo dicantur ad corpus venturae a quatuor ventis, XII, 788, 2. Omnes simul cum corpore ad vitam immortalam resurgent, XVIII, 402, 1. Anima martyrum habet stolam candidam, corpus habebit candido-purpuream, XXI, 172, 1. Anima eorum qui ante resurrectionem generalem ad vitam suscitanti, non sunt iudicatae, XV, 248, 2: *Recedite, non est enim mortua puella, sed dormit*.

IX. ANIMARUM CURA. Earum zelus et conversio, est opus Deo gratissimum et divinisimum, XY, 657, 2; 664, 1. Eas convertere quam sit gloriosum, XX, 227, 4. Eas convertens operit peccata, *ibid.* Animarum conversio, nobilissima Dei victimae et gratissima, XI, 765, 1. *Adducunt fratres vestros de cunctis gentibus donum Domino*. Illas convertens magis donum Deo offert quam si templum ei consisteret. XII, 431, 1. Eas qui a mundo

ad Deum evelit, quasi pretiosum, separat a vili. XII, 130, 2: *Si separaverit vretiosum a vili*. Ea convertere, vel scandalizare, est Ecclesiam ornare vel dedecorare, XI, 530, 2. Earum conversio solum vel dedecorare, in hac vita, alicuius ad Deum anholantibus, XIX, 15, 2. Animas fornicantes et sordidas convertunt et depurant, amuli sunt Osee fornicariam ducentis, XIII, 257, 1. Animas afflictas, oppressas, caecas et scrupulis implicatas suscipiunt sublevant et illuminant sancti, V, 343, 1: *Qui suscipit animas, sapiens est*. Animas qui erant, a Deo periculis eximuntur, XIV, 45, 4, 2. Earum conversores, etsi aliquid sibi sordium in conscientia contrahant, fructus tamen colligunt uberiores, V, 405, 2: *Ubi plurimae segetes, ibi manifesta est fertilitudo bovis*.

Animarum onus ingens est, X, 405, 1. Cura animarum suscepta debet gemium in animis suscipiuntur excitare, non plausum, V, 544, 1: *Stultus homo plaudet manibus suis, cum sponderit pro amico suo*. Anima quae per negligentiam pastoris perit, requiretur ab ea, XII, 735, 12: *Sanguinem ejus de manu speculatoris requiram*.

Animas lucrandi quae sit ratio, XX, 226, 2. Eas convertere volens, siren sit oportet, XII, 71, 4. Animarum ad Christum convertendarum quantitate tempore Christi fuerit copia, XIII, 645, 1.

ANIMALIA. Adamo peccanti parere noluissent, VI, 125, 1. Animalium omnium curam gerit Deus, XVIII, 329, 2. Animalia parva mirum magnaque Dei artificis opus sunt et artificium, XIII, 608, 2. Etiam minutissima Dei potentiam et magnificentiam tam bene subinde declarant quam magna, I, 66, 2. Animalia parva astutiora magnis, V, 24, 1. Animalia parvum cor habentia magnanimitas et generosa sunt, quae vero magnum, timida, XII, 218, 1. Animalium minima sunt aves, terrestria mediocria, maxima sunt pisces, X, 413, 2. Omnes animalium species quae sunt in terra, proportionaliter sunt et in mari, XIV, 214, 2. Animalia quae et quomodo venerint ad arcam Noe, I, 139, 1. Animalia post diluvium quomodo venerint ad insulas mari separatas et novum orbem, 150, 1. Animalium diversae speciei congressum Deus Judaeis exhibuit, II, 122, 2. Quenam hujus legis causa sint, *ibid.* Quae animalia in Aegypto quinta plaga pestis necata, quae non, I, 507, 2.

Animalium variorum natura describitur, I, 64, 2; 67, 1, 2. Animalia noxia etiam in statu innocentiae producta, 56, 2. Animalia venenata et noxia quomodo utilia sint hominibus, VII, 146, 1; X, 176, 2. Animalia carnivora habent curtas cervices, quae gramine vescuntur, longiores, I, 68, 1. Animalia nares breves habentia, sunt infirma; at latae et longae, fortia, VI, 12, 2. Animalia pieraque morsu pugnanti, V, 512, 1. Eorum arma sunt dentes, ungulae, cornua, VI, 278, 2. Animalium robur in cornibus situm, XII, 302, 4; XVI, 46, 1. Animalia unicornia habent cornu inter oculos, XIII, 102, 2.

Omnia horrent pericula, VI, 350, 1. Animalia omnia timent hominem, X, 477, 1. Omnia timent leonem, VI, 16, 4. Maxima pavet a minimis, VI, 461, 1. Omne animal diligit sibi simile, IX, 272, 1, 2. Non omnia cum omnibus exarcent inimicitias, X, 477, 2. Animalia timida difficulter ciorantur, X, 201, 1.

Animal omne haust tactum, IX, 575, 1. Carent loquela et voce articulata, 478, 2. Diriguntur ab intelligentia non errante, X, 257, 2. Omnia fetus suos diligunt, 83, 2. Cur in fetus jus vitae et necis habeant, VI, 27, 2. Animalia ob aquam potum earent morbis et cataractis, X, 80, 2. Eorum quaedam sola aqua nutriuntur, X, 81, 1. Quaedam carnis herbas medentur suis morbis, 271, 1. Quaedam animalia vomant, VI, 419, 2. Eorum naturales observationes, quibus tacite ab auctore naturae cibum et potum sibi congruum petant, XIII, 499, 2. Animalia in pavore et periculo condensantur, cur, XIV, 539, 2. Animalia quae ejusdem generis sunt, periculum mortis sententia, in unum agmen congregantur, XIII, 326, 4.

Animalia quaedam lege Moysi, ut immunda, quam convenienter velita, II, 61, 1. Animalium horum qualis esset immunditia, *ibid.* Quae animalia essent Judaeis immunda, XIV, 438, 2. Animalia ruminantia, et quae habent ungulam fissam sunt munda, et quare, II, 61, 2. Quid hoc tropologicè significet, *ibid.* Animalia quatuor immunda, lepus, camelus, chærogryllus, sus, significant quatuor vitia opposita quatuor virtutibus cardinalibus, 62, 2. Animalia reptilia septem orant lege veteri immunda, et quae ejus rei symbolica causa, 72, 1. Significant homines terrenos, *ibid.* Non poterant ea tangere Judaei, *ibid.* Animalium mundorum et immundorum distinctio fuit ante Moysen quoad sacrificia, I, 140, 4. Animalia immunda pleaque in vase lineo S. Petri, XVII, 234, 2. Quid ea denotent, *ibid.* Erant vera animalia, non depicta, 235, 1. Sub Messia nulla erant animalia immunda, *ibid.*, 2.

Animalia certa segregavit sibi Deus in sacrificium in lege Moysi, et quare, II, 4, 2. Qualla debebant ea esse, 5, 2. Animalia quaedam offerri poterant voluntarie amputatis auribus et cauda, non tamen pro voto offerri, 143, 1. Quid hoc tropologicè significet, *ibid.* Debebant animalia immola certa tempore apud matrem manere, et quid hoc tropologicè significet, 144, 1. Non poterant animalia immolari cum fetibus suis, et quid hoc significet, *ibid.* Animalia immolabile qui mactabat, debebat illud fecere apud templum, si Hierosolymis habitaret, 445, 1. Quid faciendum sit alibi habitaret, 2. Animalia Judaei creabant extra castra quatuor de causis, XIX, 519, 2.

Animalia duo, in quorum medio cognoscendum Christum Propheta ait, quid sint et quid significet, XIV, 244, 2 et seq. Animalia quatuor Ezechieis denotant quatuor Evangelistas, XVI, 12,

2 et seq. Animalia Ezechieis quadriformia quatuor Christi denotant formas, XIX, 26, 2. Quatuor animalia, curtos Dei, quae providentia divina virtutes designant, XXI, 22, 2. Hae quomodo essent in medio sedis et in circulo ejus, XXI, 104, 1; 110, 2. Qualis eorum sit forma, *ibid.* et seq. An fuerint haec animalia tota et integra talia, qualia a Joanne describuntur, 105, 1. An habuerint tantum capita animalium, et quoad caetera membra speciem humanam, 2. An eadem animalia fuero Ezechiei visa, quae Joanni in Apocalypsi, 104, 1; 106, 2 et seq.; 110, 1. Quae inter utraque diversitas, 106, 2; 114, 1. Quid eadem significet, 107, 1 et seq. Alia ea ordine pontis Ezechiei, alio Joannes, 60, 2. Per illa Evangelistas non indicari ad litteram probatur, 60, 1. Sunt quatuor primarii angelus Ecclesiarum regentes, 61, 1, 2. Redemptionis Christi portant insignia, 109, 1. An sint Michael, Gabriel, Raphael, Uriel, *ibid.* Per haec videtur adumbrari angeli assistentes, *ibid.* Quomodo et cur plana sint oculis, 2. Cur quartum animal habens faciem hominis, dicitur lamen animal, *ibid.* Singula habebant alas senas, 110, 4. Quid illo sono alio representarent, *ibid.* Quid ipsa animalia tropologicè significet, 2. Habebant pedes humanos, *ibid.* Eorum descriptio compendiosa, *ibid.* Aeternum Deum laudabant, 111, 4.

ANIMUS. Animus sensus describitur, V, 436, 2. Animus hominis quodammodo statera est, 313, 1. Ei unde debeat virtus, 327, 1. Animo magno nihil est imago, XI, 613, 2: *El dixerunt anima tuae: Incurvare*. Animus sanus facit corpus et carnem sanam, V, 436, 1. Suam sanitatem, quietem, letitiam et agredidinem, turbationem et mestitudinem communicat corpori, 2. Animus aliquando gaudet, cum corpore dolet, *Psalm.* I, 215, 1. Animus celsus et erectus nihil metuit, XX, 590, 1, 2: *Major est qui in vobis est, quam qui in mundo*. Animus interpres ad evangelizandum designatur per calceos, XVIII, 680, 2. Animus Deo adhaerens tyrannos et omnes persecutiones nihili facit, 150, 2: *Quis ergo nos separabit a charitate Christi?* Animus virilis facile omnia mala sustinet, V, 573, 4: *Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam*. Animus dives debet esse, non arca, *Psalm.* I, 205, 1: *Tinele Dominum, omnes sancti ejus, quoniam non est inopia timentibus eum*. Animus facile ad superna sustollitur, X, 560, 1. Animus celestis emblema est avis manu codiata, 382, 1. Animus divinus in caelo est, XIV, 271, 2. Animus non omnino quaerit Deum, dum aliquid habet in terra, quod amet, *Psalm.* I, 267, 1.

Animi tristitia est pene incurabilis, V, 567, 2: *Spiritus tristis est sicut casa*. Animus aeger et afflictus non loquitur consequenter, XII, 161, 2; 162, 4. Animus facatus diu tegi nequit, VI, 320, 2: *Quo modo si argenteo sordido ornare velis vas fictile, sic labia lumentia cum pessimo corde sociata*. Ejus descriptio, *ibid.*, 321, 2. Animus inordinatus

alibi pona est, *Job*, 199, 2: *Quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihi melius gravis?* Animi cruciatus longe gravissimus est, *IX*, 681, 2: *Unius plaga, tristitia cordis est.* Animi impetus in aliqua efficienda non est statim totus exprimensus, sed per partes dispensandus, *VI*, 400, 2: *Totum spiritum, profert stultus, sapiens differt et reservat in posterum.* Ejus sensa non sunt temere pugnando effundenda, *V*, 554, 2: *Qui moderatur sermones suos, doctus et prudens est.* Animi demissione mitigatur Deus, *Job*, 311, 2: *Contra folium quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam.*

ANNA. Anna interpretatio, *III*, 257, 2. Anna ilam est quod gratia. *XVI*, 79, 1, 2. Significat Ecclesiam et vitam contemplativam. *III*, 257, 2. Annae votum fuit de filii Nazareu, si ei daretur, *259*, 2. Quia flets inconditos gestus edebat, ebria revolutabatur, *260*, 1. Ejus modestia, *ibid.* Iram omnia quam contra Phenannam conceperat, coram Deo effudit, *260*, 1, 2. Ejus animi magnitudo, *IX*, 679, 1; *X*, 39, 1. Accipit fiduciam preces suas exauditas esse, *III*, 260, 2. Non tenebatur lege puerperii de primogenito redimendo, quia Levita, *262*, 1. Donum prophetiae accepit, *266*, 1. Anna mater Samuelis quam erga Deum grata extitit, *XIII*, 407, 2. Anna primo Deum nomine Sabaoth compellavit, *III*, 110, 1; *XIX*, 145, 1.

ANNA uxor Tobiae senioris maritum irridet, *cur*, *IV*, 275, 1, 2.

ANNA PERENNA, quae dea vocata ab annis quibus praesidebat, fuit soror Didonis, in Nunicum amnem se dedit praecipitem, *XI*, 750, 2. Quomodo in ejus sacris veteres biberent, *ibid.*

ANNA (S.) socrus fuit S. Joseph et soror Jacob patris ejus, ergo ejus amica, *XVI*, 96, 1, 2 et seqq. Nonnisi unicum habuit maritum Joachimum, et ex ea prolem solum B. Virginem, *XVI*, 315, 2; *XX*, 497, 1.

ANNA vidua prophetissa erat et doctrix juvenularum, *XVI*, 79, 2. Fuit illustris vidua, *XIX*, 237, 2. Ejus elogium, *XVI*, 80, 1. Ejus triplex castitas: frequentabat assidue templum, *ibid.* Ejus jejunia et observationes, *ibid.* De Christo honorifice loquebatur, *80*, 2. Annae prophetissae locutio nihil facit pro loquela mulierum in templo, *XVIII*, 396, 2.

ANNAS. Annas quando esset pontifex, *XVII*, 426, 1. Summa erat auctoritatis apud Judaeos, *XVI*, 91, 2. An ad Annam, an ad Caipham, primum fuerit ductus Christus, *XV*, 582, 2 et seqq. Cur ad eum Christus primum ductus sit, *XVI*, 608, 1. Annas et Caiphaz fuerunt pastores perversi, *XIV*, 497, 2. Annas omnes filios vidit pontifices, *XVII*, 426, 2; 393, 1, 2.

ANNULUS, ANNULI. Annulus quem gestat rex, quid significet, *I*, 360, 2. Annulus aureus est index hominis liberi, quid mystice significet, *XVI*, 211, 1. Annulli proferebant saepe doorum imagines, *XII*, 438, 1. Eos quare veteres gestarent, *477*, 2. Gestabantur in digito quarto manus sinistrae, *ibid.* An-

nulis obsignabant veteres quae fideliter servata volebant, *XVIII*, 241, 1. Annulus aureum gestabant divites, et signum id splendoris, *XX*, 100, 1. Annulo ferreo olim usi Romani, postea auro, *XIV*, 180, 1. Eo edicta, litteras, arcas, secreta, testamenta obsignabant: erat hoc signum annuli in pala jaspidi aut alio gemmae incisum, *348*, 1. In digito cur is gestaretur, *ibid.* Dabatur legatis missis ad exteras gentes, tum honoris, tum auctoritatis et fidei eis conciliandae causa, item victoribus et triumphantibus, sed maxime amicis, *ibid.*, 2. Annulo donari a rege apud Persas signum amicitiae erat, *IV*, 334, 1. Annulus symbolum est amoris, fidei, auctoritatis, honoris et excellentiae, *XIII*, 261, 1. Annulum sponsae cur dare soleat sponsus, *VIII*, 216, 1. Annulus sponsalis est symbolum fidei conjugalis et signum conjugii et mutui amoris, *V*, 485, 1; *XIV*, 348, 1. Annulis solebat incidere effigies sponsi vel amici, *ibid.*: et *VI*, 267, 2. Annulus dabatur olim virginibus Deo consecrandis in signum nuptiarum, *XVIII*, 396, 2. Priscis habitus est ut symbolum et causa prudentiae, *XIV*, 348, 1. Varii annuli tum magici, tum artificiosi recensentur, *ibid.* Annulus Josephi datus quid mystice denotet, *IX*, 244, 1. Annulli memoriae et oblivionis Mosis, quas commiseruntur Rabbini, sunt fabulosi, *I*, 444, 2. Annulus a S. Arnulpho in Mosellam projectus, et redditus in signum remissionis peccatorum, *III*, 156, 1.

ANNUS. Anni etymon, *VII*, 43, 2. Annus dicitur quasi annulus, *XX*, 180, 2. Ejus symbolum est serpens actus in gyrum, *XX*, 147, 1. Annum Hebraei vocant *ianim*, id est dies, *cur*, *XIII*, 328, 2. Annus hebraeus et chaldaeus quot haberet dies, *XXI*, 225, 1. Annus apud Hebraeos subinde incipiebat ante, subinde post aequinoctium verum, *II*, 354, 2. Annus lunaris solari est minor undecim diebus, *I*, 524, 1. Anno lunari utebantur Judaei, quomodo eum anno solari aequarent, *XIV*, 316, 2; 317, 1. Annus embolismalis quis sit, *I*, 524, 1. Annum in quot menses dividerint Romulus et Julius Caesar, *IX*, 584, 1. Anni Juliani quando incipiunt, *XVI*, 54, 2. Annus Julianus quomodo Hebraeo posset adaptari, *XXI*, 225, 1.

Annus communis a sacro quando captus distingui apud Hebraeos, *I*, 524, 2. Annum sacrum et vulgarem a quo mense inciperent Hebraei, *I*, 622, 1; *XIV*, 316, 2; 317, 1. Anno sacro utitur Scriptura, *I*, 524, 2. Qui anni sacri Judaei, *XVIII*, 583, 4. Hi annus et menses duplices habebant, *XIV*, 316, 2; 317, 1. Anno sacro utebantur ad festa et res sacras, *ibid.*

Annus Platonius, *VII*, 60, 1. Annus climatericus quis et qualis sit, *VII*, 365, 2. Annus magis quis mathematicus sit, *VIII*, 300, 2.

Annum septimum Deus jubebat esse sabbaticum, *II*, 167, 1. Quando is numerari ceptus, 2. Ejus quatuor privilegia, *168*, 1. Annum sabbaticorum et jubilarum ordo, 2. Annus septimus Hebraeis erat annus remissionis, et totus sacer, *XIII*, 625, 1.

Annus septimus apud Judaeos erat celebris, *I*, 609, 2. Erat is sabbatum terre, *535*, 2. Quibus de causis, *ibid.* De anno jubilei, quis sit, *II*, 170, 1; *XVIII*, 515, 1. Est annus remissionis, *XVI*, 103, 2. Annus sabbaticus incipiebat a septembri, *XII*, 503, 2. Annos sabbaticos Sedecias rex instauravit, *247*, 1.

In annis recensendis Scriptura saepe tantum integros numeros exprimit, *I*, 169, 2. Quot anni fluxerint ab Adam usque ad diluivum, *I*, 125, 2. Anni *CXX* quomodo homini praestituti ad vivendum ante diluivum, *I*, 133, 1. Anni priscorum ante diluivum aequales fuerunt nostris, *I*, 125, 2. Cur veteres tot annis viverent, *426*, 1, 2. Anni quot fluxerint a diluivio usque ad Abraham, *181*, 2. Ab Abraham et Davide usque ad Christum, *XV*, 54, 1. Quo anno mundi Christus sit incarnatus, *XV*, 16, 1; *XVI*, 1, 42. Anni *CCCCI*, quibus Hebraei facta promissio de terra Chanaan possidenda, quomodo computandi, *XVII*, 280, 2. Annos quadringentos servitutis et peregrinationis Hebraeorum quomodo supputet S. Stephanus, cum fuerint plures, *XVII*, 173, 1. Anni quadringenti triginta, post quos ata est lex, sunt computandi ab anno 75 Abraham, quo evocatus est a Deo et patria, *XVIII*, 543, 2. Anni *XLVI* edificationis templi quomodo sint computandi, *XVI*, 334, 2 et seq. Annus sabbaticus an fuerit annus ille secundus quo pomis vesci Ezechias jubetur, *XI*, 468, 1. Annus editae prophetiae de Virgine paritura ad Achaz, *196*, 2. Annus quo Theglathphalar Samaritanos vastavit, Damascum cepit, et Phaeocis occisus, *213*, 1. Anni Prophetarum, quibus, et quibus regibus prophetaverint, *84* et seqq. Annum omnium quibus prophetae prophetaverint, subductio, *XIII*, 254, 1, 2 et seqq. Templum desolatum est undecim annis post captivitatem Babylonicam, *XIV*, 346, 2. Anni *LXX* desolationis templi et urbis quando incipiant et finiantur, *XII*, 210, 1, 2; *XIV*, 367, 2 et seq. Annus tertius Joakim quo Nabuchodonosor in Jerusalem venit, an sit undecimus ejusdem, *XII*, 8, 1, 2 et seq. Anni quibus Jerusalem Nabuchodonosor evertit et captivos abduxit, *XII*, 335, 2. Anni septuaginta captivitatis Babylonicae diversimode computantur, *IV*, 268, 1; *XIII*, 67, 1, 2. Aliqui eos inchoant a decimo tertio Josiae, *XII*, 210, 1, 2. Refelluntur, *ibid.* Alii ab undecimo Sedeciae, *211*, 1. Hebraei ab anno quarto Joakim, *ibid.* Quae sententia alii ab anno undecimo Joakim, *ibid.* Quae sententia probatur, *ibid.* Hic *LXX* anni tropologicus est potentia hujus vitae, *211*, 2. Anni *CCCXG* iniquitatis Israel et *XL* Juda quoniam sint, et unde numerandi, *535*, 1, 2 et seqq. Incipiunt a primo anno Roboam et Jeroboam, et finiuntur ultimo Sedeciae, *537*, 1. Annus primus Sedeciae fuit quartus hebdomadis sabbaticae, *207*, 1. Annus regni Sedeciae idem est qui transmirationis regis Joachin, *477*, 2. Annus obsessae Hierosolymae a Nabuchodonosore consignatur, *675*, 1. Anni gestorum Aposto-

licorum subducuntur, *XVII*, 1, 1, 2. An tot anni futuri sint post incarnationem Christi, quot ante eam praecessere, *XIV*, 243, 1. Anni quot restant a nostra aetate usque ad mundi finem, *XXI*, 355, 1. Quot usque ad tempora Antichristi, *353*, 2. Anni an plurimi restabant post casum Antichristum, *342*, 2; *346*, 2.

Anni Graecorum, juxta quae Machabeorum acta consignantur, unde initium sumant, *IV*, 405, 1; *413*, 2. Dupliciter computantur, ac proinde vocantur nunc Judaici, nunc Macedonici, etc.: nunc Syriaci, Chaldaei, etc., *548*, 12. Incipiunt ab anno 12 Seleuci, regis Syriae et Asiae, *XIII*, 105, 1. Annus primus Cyri regis Persarum quis hic intelligendus, *IV*, 204, 1, 2.

Annus saepe capitur pro clade insigni quae tali anno contigit, *XIV*, 242, 1. Annus cum hominibus bene cedit, tum et pisces bene degunt, *216*, 1. Auspiciis anni varium fuit apud varias gentes, *I*, 524, 2. Variantia anni tempora quid nos moraliter doceant, *57*, 2. Anni vite cuique a Deo determinati sunt, *IX*, 577, 1. Anni vite tam longevitatem quam sanitatem significant, *V*, 72, 1. Anni corona vocantur copia frugum, *XVIII*, 369, 2. Anni vite computandi qui bene exacti, *III*, 331, 1, 2. Anni vite soli sunt in quibus Deo vivimus, *XI*, 754, 4. Quomodo quis perfectus fieri possit uno anno, *XVIII*, 50, 2.

ANTICHRISTUS. Antichristus nasceretur ex tribu Dan, *II*, 164, 1; *XII*, 78, 1; *XIX*, 161, 2. Hinc et Danicae adhaerebant, *XVIII*, 194, 2. An sit in Babylone, an in Corozain nasciturus, *XIV*, 422, 1; *XV*, 290, 2. Humili nasceretur loco et ubi, *XIX*, 161, 1. Quando juxta haereticos inceperit, *156*, 1. Necdum hodie venit, sed venturus est, *XX*, 589, 1. Quare eum missurus sit Deus, *XIX*, 158, 2. Venturus est ultima mundi aetate, *XX*, 549, 2. Ejus saeculum quale erit, *VII*, 253, 2. Eum putant aliqui fere diabolum incarnatum vel in carne apparentem, alii et virginie opera demonis concipiendum, *XIX*, 157, 1. Non erit diabolus, sed homo, *XIII*, 91, 1. Erit unus homo singularis, *XIX*, 150, 1; *160*, 4. Ejus ortus, educatio et vita satanica, *XIX*, 156, 2. Nomen ejus est ignotum, *XIX*, 164, 2. Cur triplici senario constet, 2. Ejus nomen quale futurum, *263*, 1, 2. *Antypos* an sit nomen ejus futurum, *ibid.* Numerus nominis ejus efficitur *DCLXVI*, 2. Ejus jam nati signum erit Niviva eversio, *XXI*, 320, 2; *321*, 1; *366*, 2. Ordo rerum ab eo gerendarum non veniet, nisi everso Romano imperio, *XIX*, 160, 2. Ejus praecursor quis fuerit, *XXI*, 289, 1. Qui ejus fuerint apud Judaeos prodromi, *XIII*, 497, 1, 2. Suos habebit praecursores, *XIX*, 153, 2. Et unum primum, *162*, 2.

Quam potestate diabolus ei facturus sit, *XXI*, 284, 2. Judaeos primum sibi conciliabit et eorum opera fiet rex, *XVIII*, 161, 2. Regnare incipiet in Babylone, *ibid.*; *XIV*, 422, 1; *XXI*, 306, 1. Regnare

suum per totum orbem propagans, fiet sensim orbis monarcha, VII, 473, 1; XVIII, 162, 1; 256, 1; XXI, 320, 2. Pro eo et cum eo certabit Lucifer cum angelis suis, XVIII, 246, 1. 2. Ejus sedes regia erit Jerusalem, non Roma, XIII, 161, 1; XIX, 152, 1; 162, 1; 229, 1; 312, 2. Cur sedem regiam in Jerusalem constitutus sit, XIII, 347, 1. Locus solii ejus erit Apadno, 162, 1. Erit ei locus juxta Sion, *ibid.* Tres reges initio debellabit, mox reliqui ei se subdunt, XIII, 161, 1; XXI, 242, 1, 2. Cur Idumeis, Moabitibus, et Ammonitis pariter sit, XIII, 161, 2. In Orientem ad Aquilonem se conferet, audiens ibi bella contra se consurgere, *ibid.* Ipse Romam comburet et evertet per reges sibi subjectos, XXI, 312, 2; 319, 1. Impertum Romanum ex Europa in Asiam transferet, 320, 1.

Ejus mores et vita, XIII, 459, 1, 2; XVIII, 162, 2; XXI, 267, 1 et seq. Ejus impietas, ipse est caput et rex impiorum, XXI, 314, 2. Erit atheus, occulto tamen colet Deum Maozim, XIII, 159, 1, 2; XIV, 220, 1; XIX, 150, 2. Cur vocaturus sit eum Maozim in plurimi, non Moaz, XIII, 160, 1. Habebit locum unquam occultum idoli sui, quem ab eo et a munitione vocabit Maozim, *ibid.* et 2. Suum habebit angelum custodem, XV, 402, 2. Habebit demonem assessorem Maozim, XV, 401, 1; XIX, 159, 2. Sanctos conteret, abolabit festa omnia et omnem legem, tam Christi quam Moysis, XIII, 97, 2. Tolleat jure sacrificium, missam scilicet, cur, XIII, 175, 1; XVIII, 367, 2; XIX, 160, 2. Dicitur abominatio desolationis in templo futura, *ibid.*, 2; et 131, 1. Tempulum Judaicum fingit initio se in gratiam Judaeorum extruere velle, sed illud sibi adificabit, 135, 2. Voleat adorari ut deus, XIII, 160, 1; XIV, 497, 2; XIX, 150, 2 et seq., 163, 1; XXI, 256, 1. Faciet quaecumque voluit, *ibid.* Erit blasphemus et atheus, *ibid.* Haberi vult ut Messias, XIX, 152, 1. Christi honores sibi decernendos asseret, XXI, 256, 1. A quibus adorandus sit, *ibid.* et XIX, 151, 1. An in templo Salomonis sit delatilis sibi solum erecturus, XIII, 175, 1, 2. Quomodo in templo Dei sedere dicatur, XXI, 151, 1. In templo Jerusalem instaurato adorabitur ut deus, et quamdiu, XVIII, 162, 1. Erit omni deo adversarius, XIX, 151, 2; 160, 2. Erit Christo ex diametro contrarius, *ibid.* Sub illo pleurique homines erant impii, XXI, 230, 1. Characterem suum suis imprimet, et quis hic character fuit, XIX, 163, 1; XXI, 261, 2; 262, 1.

Ejus humana prudentia et sapientia, superbia et virtutis simulatio per oculos hominis denotantur, XIII, 91, 1. Ex sceleribus conflatur, *ibid.* 1. Erit hypocrita, XIII, 153, 1. Erit dolosus, XXI, 254, 1. Erit magnus, XIX, 162, 2. Ejus doctrina, 163, 1. Licentiam dabit omni libidini, *ibid.* In eo erit recapitulatio universae iniquitatis, *ibid.* Erit mulierosus, se tamen castum simulabit, XIII, 159, 1, 2. Summus erit impostor et seductor, XV, 502, 2. Imbitur mysterium SS. Trinitatis, *ibid.* Ejus miracula tria, *ibid.*; item alia, 260, 1. Apùssimum

diaboli erit ad mala omnia instrumentum, XIX, 157, 1. Ejus miracula cur sint mendacia, et qualia patraturus sit, 2. et seq. Faciet prologia quae Christo scripta sunt, *ibid.* Quibus artibus utetur ad homines decipiendos, 158, 1. Maxime veniet ut Judaeos decipiat, *ibid.* Duplici ea causa dabitur ei tanta potestas, 156, 1. Ejus potentia multi concionatores cedent, XII, 758, 1.

Eum in fine mundi dabit Deus Judaeis et improbis in furore suo, XIII, 459, 2. In christianos savus, in Judaeos benignus futurus est, ejus mors et scelera describuntur, XIV, 497, 2. Eum Judaei avidè accipient, XVI, 387, 2. Judaei erit angelus testamenti, sed falso, XIV, 429, 2; 587, 2. Ejus persecutio quam gravis futura sit, XIV, 526, 1, 2; XXI, 153, 1; 264, 2. Hujus tygnus fuit Antiochi et Pharaonis persecutio, XIV, 527, 1. Ejus nequicia, ipse superabit crudelitate priores tyrannos, 263, 1. Septies amplius persequetur Ecclesiam quam reliqui omnes superiores tyranni, 318, 1. Daemones eum agent et possidebunt, et per eum truculentiam suam in sanctos exercent, 217, 1. Ejus persecutio quanta futura, quia tunc solvetur Sathanas, XIX, 162, 2. Ejus persecutio erit duplex, cogit omnes ferre suum characterem, *ibid.* Ejus ministri qui futuri, 2. Ejus exercituum magnitudo, 165, 2. Occidet Eliam et Henoch, 161, 1. Ejus persecutio erit ultima, XII, 773, 2. Supervivet Eliæ et Henoch triginta diebus, XXI, 231, 2.

Regnabit tres annos cum medio, XIII, 97, 2; 175, 1, 2; XIX, 162, 2; XXI, 223, 1; 224, 2; 248, 1; 256, 1. Hoc tempore durabit ejus desolatio, XIII, 175, 1; XIV, 404, 1. Juxta Jerusalem cum fidelibus confligit ac cædetur, XII, 767, 1. Nec aliquis poterit ei auxiliari, XIII, 163, 1. Non gladio, sed fulmine occidendus, *ibid.* Eum et impios quomodo Christus in fine sæculi per plagas horrendas perditurus sit, XIV, 257, 2; 539, 1. Ejus regnum evertet totum, XII, 770, 2. Ejus impertum erit ultimum, XIX, 161, 1. Occidetur ante diem judicii, 156, 1. Quomodo sit a Christo occidendus, XXI, 337, 2. Ejus mors qualis futura, II, 279, 2. Occidetur a Christo, et quidem violenta morte, XIV, 422, 1; XXI, 257, 1. Felgure afflabitur, XXI, 338, 1, 341, 2; 357, 2 et seqq. Occidet eum Christus spiritu oris sui, XI, 274, 1; XIII, 109, 1. Ut probet se Christum, finget se mori, et post mortem ad vitam resurgere, sed a Christo deturbabitur in tartara post factam resurrectionem, XIII, 163, 2; 164, 1, 2; XXI, 341, 1; 255, 2. Ascendet in montem Oliveti, volens in caelum ascendere: eade enim daemones in aera attollent; sed per S. Michaelem deturbabitur, ac tunc daemones eum rapiunt in tartara, XVII, 67, 1; XXI, 341, 1. An virus illic descensurus sit, 2, XIX, 156, 2. Ejus socii et milites quomodo occidendi, *ibid.* Quo die occidendus sit, 242, 1. Occidetur finitis bacchanalibus, 242, 2. Cui post ejus mortem supererunt dies usque ad judicium, XXI, 242, 1. Post ejus mortem plures erunt dies,

imo menses, usque ad diem judicii, XIX, 135, 1; 156, 1, 2. Eo sublato, fideles libere fidem profitebuntur, XIII, 176, 1, 2. Post ejus mortem dabuntur 45 dies ad penitentiam, 176, 1; XXI, 154, 1. Eo cæso, juxta alios dabuntur multi anni lapsis ad penitentiam, XII, 774, 1.

Antichristi nomen fuit Nabuchodonosor, XIV, 422, 2. Antiochi Epiphaneus, IV, 413, 2. A Judæis recipiendus denotatur in electione Barabbæ repudiato Christo, XV, 604, 2. Antichristus aliquo modo vocari potest ventus urens, XIII, 466, 2. Cur bestia sit quæ ascendit de abyso, XXI, 217, 1. Representatur in cauda draconis rufi, 253, 2. Per bestiam maris intelligitur, XXI, 252, 1; 253, 2. Cur vocetur bestia, *ibid.* Oritur et succrescit de mari, quomodo, *ibid.* An per mare cum ingenti classe venturus, *ibid.* Cur comparatur pardo, 254, 1. Ejus in orbe subigendo celeritas: ejus pedes cur similes ursinis, *ibid.* Ejus impertium futurum loquimur, super thum, immane et ferrox: est designatus in quatuor bestiis Danielis, *ibid.* Est caput bestiae caput præcipuum, *ibid.* Ejus plaga an sit revera futura mortifera, et artis humana respectu insanabilis, 255, 2. Ejus typi varii, 306, 1; 312, 1. An sit bestia coccinea super quam sedet muner meretrix, 312, 1. Est unus et septem capitibus bestiae coccinea: id est regibus, et tamen octavus est, 318, 1. Est furus homo peccati, filius perditionis, XIX, 149, 2. Ejus nomen non convenit Romano Pontifici, XIX, 249, 2 et seqq. Non significat vicariam Christi, sed contrarium Christo, *ibid.*

ANTIGONUS. Antigonus, rex Macedonia, deos rogabat ut se ab amicis tueretur, et cur, IX, 198, 1; 229, 2. Consilium suum tacitum servavit, 276, 1. Ejus de regno dictum, XV, 452, 1. Antigonus filio roganti quando castra moveret, quid responderit, IV, 305, 1. Quomodo responderit Pyrrho Epirotæ ad singulare certamen provocanti, XIII, 102, 1. Ejus clementia, VI, 86, 1. Ejus liberalitas, multum promittebat, nihil dabat, X, 394, 2; XVI, 116, 1. Ejus erga petentem aliquid cavillus, XX, 38, 2.

ANTIOCHIA. Antiochia metropolis Syriae, a Justiniano dicta Theopolis, sic appellata ab Antiocho, a quo condita, IV, 444, 2. Dicta Emath hebraice, XIII, 594, 2. Ejus situs, *ibid.* Cur ab Amos dicta magna, *ibid.* In se quatuor urbes complectitur, qui eam condiderunt, XIII, 593, 4. Eadem civitas vocatur nunc Antiochia, nunc Epiphania, nunc Reblitha, *ibid.* Fuit terminus Terræ sanctæ ad septentrionem, *ibid.* Raza Salomon valde communivit, obtinuerunt eam deinde Syri, *ibid.* Postea ab Alexandro Magno occupata est et ab Antiocho illustrata, *ibid.* 2. Antiochia variae sunt civitates, XVII, 275, 1. Urbes decem sunt dictæ Antiochia nomine, *ibid.* Antiochia quoque dicta Hebraeis *Chama* et *Chamma*, id est sol, XIII, 595, 1. Quomodo Emath ponatur aliquando intra fines Damasci, *ibid.* Antiochia Syriae dicitur absolute Antiochia; reliquæ cum addito XVII, 347, 1. Ejus splendor et potentia, XI,

245, 1. In ea primum sedit Sanctus Petrus, ibique primum fideles appellati sunt Christiani, IV, 444, 2. Hæc postea Nestorii hæresim amplexa ingenti terra motu concussa est, XIII, 535, 2.

Antiochena cathedra et Ecclesia a sancto Petro quando fundata, XVII, 224, 1; 245, 2. Ejus sedis dignitas, *ibid.* Ecclesia Antiochena undenam facta patriarchalis, XX, 13, 1. Antiochena sedes patriarchalis cur per vitulum representetur, XXI, 107, 1. Antiocheni loquebantur grece, XV, 666, 1. Antiocheni christiani ad Apostolos legatos miserunt, dubii de servandis legalibus, XVIII, 324, 1. Libere idololatria comederunt proposita a Juliano, *ibid.*, 349, 1.

ANTIOCHUS. Antiochi a factis et victoriis cognominati sunt Soterus, Epiphaneus, Ceranus, etc., IV, 418, 2. Eorum successio et punio, 481, 1; 488, 2. ANTIOCHUS I, filius Seleuci, cur Soter sit cognominatus, XVII, 157, 1. Amans Stratoniam novercam, eam a patre obtinet, III, 489, 1. Antiochi Soteris pentapolis omnino, XXI, 26, 1.

ANTIOCHUS II unde dicitur Tæros: felicitur contra Ptolemaum Philadelphum dimicavit, XIII, 149, 2.

ANTIOCHUS III, dicitur Mæneus, victus Romanis, pacem cum eis inivit, filio suo Antiocho Epiphane obside dato, XIII, 405, 1. Totam Syriam Ptolemaeo Philopatori admittit proditione Theodoti, 150, 2. In prælio contra Philopatorem infeliciter pugnavit pene captus est, *ibid.* Quas conditiones cum eo inierit, *ibid.* Melius pugnavit contra Ptolemaum Epiphaneum, *ibid.* Sed a Romanis victus est, *ibid.*, et 151, 1. Scopam ducem Egyptiorum obsedit, 151, 1. Judæam invasit, *ibid.*, et 2. Filiam suam Cleopatram Ptolemao Epiphani uxorem dedit, quod speraret ab hac illum occidendum, sed contra accidit, *ibid.* Multas cepit insulas, *ibid.* Contra Romanos in aciem eduxit centum viginti elephanter, IV, 451, 1. Vincitur a Q. Scipione, *ibid.* Cur non crederit Hannibali recte consulenti, *ibid.* Pacem a Romanis petiit, 152, 1. Quibus conditionibus ea ei data, *ibid.* et 2. Obsidem dedit filium suum Antiochum Epiphaneum, 413, 2; 446, 1. Quam moderate regni amissionem tulit, XII, 679, 2. In regni jactura modestiam didicit, II, 244, 1. Iterum a Romanis captus, XIII, 452, 2. Occiditur in prælio contra Elymas, 453, 1. Ejus filii, *ibid.* Ejus filii et nepotes per ducentos annos de Asia inter se certantur, IV, 405, 1, 2; 406, 1.

ANTIOCHUS IV, dicitur Epiphaneus, fuit filius minor natus Antiochi Magni. Posteris Alexandri in regno Asiae et Syriae, scilicet fratri Seleuco Philopatori in regno Asiae et Syriae successit, excluso Seleuco filio Demetrio legitimo herede, fugiens Roma clam ubi obses erat, IV, 413, 2; XIII, 405, 1; XIV, 463, 2. Unde dicitur Epiphaneus, XIII, 453, 2. Verius Epimanes, id est insanus; cur ita dicitur, IV, 413, 1; 506, 1, 2. Cur vocet Lysium tutorem suum fratrem, IV, 548, 2. Cur a Lysia vocetur pater, *ibid.* Cur accitatis cognomen accepit, 438, 2.

Ejus scurrilis et inimica indoles describitur, et mores, XIII, 453, 2 et seq. Ejus simulata hypocrisis, 454, 1. Ejus vita describitur, 459, 1, 2. Fuit morbosus, 459, 1, 2. Ejus victoria, 465, 1. Quomodo Aegyptum subegerit, 454, 2. Ejus caliditas, *ibid.* Non potuit Philoetiam plane subjungere, *ibid.* Bis in Aegyptum venit, cur et quando, IV, 414, 1; XIII, 455, 1; 161, 1. A Popilio Lenate Aegypti excedere jubetur, IV, 414, 2; XIII, 455, 1. Alexandriam obsidionem relinquere coactus, omnem iram in Judaeos effudit, IV, 414, 2; XIII, 455, 1. Per duces urben. Jerusalem afflixit, 455, 2. In Judaeos quomodo sit grassatus, 705, 2. Quibus de causis Judaeos suspectos habuerit, et ex illis occiderit octoginta milia, XIII, 519, 2. Deum quomodo ad bellum provocavit, 406, 1. Deum Judaeorum sprevit et persecutus est, 459, 2. Parvi fecit deos suos patrios, *ibid.* An ipse induxerit abominationem desolationis in templo, 431, 1, 2. Jovis Olympi simulacrum in templum induxit, 406, 1; 456, 1; 460, 1. Ejus superbia, XI, 289, 1, 2. Ipse prae fastu se Deum putabat et voluit coli ut deus, IV, 414, 2; 416, 1; XIII, 459, 2. Sacrificia omnia sustulit, 406, 1. Templum Salomoniam quomodo honore privavit, aliaque ejus gesta contra Deum, *ibid.* Cur in urbes Judaeas ihola invenit, XIII, 460, 1. Judaeos ad impietatem compulsi, IX, 516, 1. Quomodo dicitur colere Maazim in loco suo, 459, 2; 460, 1. An in Libyam et Aegyptum praedandi causa excurrerit, 461, 2. Rumor de defectione Judaeorum quomodo eum terruit, *ibid.* Ejus persecutio quamvis duravit, 407, 1, 2. Fuit modici temporis, XIV, 428, 1. Quamvis Jerusalem et arcem Sion occupavit, XIII, 474, 2. A Deo percussus, Dei justam vindictam in se agnovit, XI, 465, 1; XXI, 458, 1. Sero poenitent, sed simulate, XIII, 544, 1, 2. Licet vere poenitisset, non tamen fuisset exauditus, *ibid.*, 2. Ejus oratio Deo abominabilis fuit, VI, 369, 2. Graves Deo poenas dedit, et a Dei ipsius manu interficitur et cadit, IV, 422, 2; IX, 516, 1; XIII, 409, 1. Ejus mors unde potissimum ortum habuerit, et quam ea tetra fuerit, XIII, 409, 1; 462, 2; 541, 2; XIV, 322, 1; 504, 1; 538, 2. Ubi et quando mortuus, IV, 441; 542, 1, 2. A veribus consumptus, XI, 768, 1, 2. Antiochus Epiphaneus an et quomodo dicitur cornu parvulum, 405, 1. An sit Gog, VII, 764, 2; 765, 1. An designetur per pardum, *ibid.*, 5, 2, 2. In multis fuit typos Antichristi, IV, 413, 2; 542, 2; XIII, 418, 2; 453, 2; XIV, 453, 2. Hircus non immerito dici potest, 409, 2. Quia fratris filium regno paterno exclusit, hinc perpetua bella fuerunt inter utriusque posteros, 54, 1. Totam ejus stirpem Deus sustulit, 481, 1.

ANTIOCHUS V, REPATOR dictus, pacem cum Judaeis iniit, eamque cito ruptam iterum renovat, IV, 444, 1, 2. Vix biennium regnavit, 446, 1, 2. Occisus est a Demetrio, *ibid.* Bethsuram deditione capit, 557, 1. Superatus bello a Juda cum eo pacem iniit et honoribus auget, *ibid.*, 2.

(ANTIOCHUS VI, THEOS dictus.)

ANTIOCHUS VII SIDERTIS, unde ita cognominatus IV, 488, 2. Propter incestum fuit punitus, *ibid.* Judaeam vexans repente divinitus tactus, federe iniit, recessit, XIV, 504, 1. Pacem cum Simone et Judaeis iniire postulat, disque ampli privilegia concedit, 489, 1, 2. Secundo obside, Tryphonem in Doram, 490, 1. Multa Simoni Machabeo concessa repetit, 490, 2. Quomodo Deus fecerit cum ebullire de Perside, 498, 2. De ejus nece variae sententiae, *ibid.*, et 499, 1. Fuit occisus in templo Nanea, *ibid.* Quo praetextu templum explere cogitaverit, 499, 1.

ANTIOCHUS VIII, GAVRUS dictus, lunae maritum jactavit, IV, 499, 2.

ANTIQUITAS. Antiquitas fidei examinanda, XVIII, 518, 2. Antiquitatis doctrinae teo jugularunt omnes haeretici, XIX, 444, 1, 2. Antiquitas dogmatum sapientiae quae sunt in Ecclesia, VII, 407, 1. Antiquitas consulenda, *Job*, 206, 2.

ANTONINUS. Antoninus imperator ethicam percalluit, inde dictus philosophus, IX, 2, 1. Ejus clementia, XI, 522, 1. Delatores non probarent crimen, capitali poena affecti, II, erit de, 587, 1; XIII, 283, 1. Cur patetur adulteria Faustulae, IX, 689, 2. Quartam in christianos persecutionem concitavit, XXI, 431, 2. Quam graviter in christianos deservierit, XIX, 489, 1. Ejus de christianis sententia, XX, 295, 2.

ANTONIUS CARACALLA imperator animum Alexandri Magni in se transmigrasse dicebat, XIII, 449, 2. Fratrem suum Getam a se occisum inter deos retulit, XV, 494, 2. Antonini cognomen vitae turpitudine infamavit Heliogabalus, X, 354, 2.

ANTONINUS (S.). S. Antoninus, archiepiscopus Florentinus, corpore perquam fuit exiguus, monstrum tamen memoriae, doctrinae, sanctitatis, XIV, 405, 2. Adhuc vivens a pontifice Nicolao V ut sanctus est declaratus, XII, 589, 2. Ejus in morte exultatio, IX, 67, 1.

ANTONIUS (S.). S. Antonius ad Christum quomodo sit conversus, V, 209, 1; XVIII, 25, 2. Audita Christi voce in Evangelio de omnibus reliquendis, ea reliquit, et Christum secutus est nudus, II, 3, 2; XV, 8, 1; 427, 2; XX, 86, 2. Quoto aestate anno in eremum concesserit, XIX, 303, 2. Semper in virtutibus crevit, V, 163, 1. In quoque fratrum, virtutem in qua eminebat, contemplans, eandem imitari satagebat, XIX, 21, 1. Aurum fugit quasi pestem, XV, 260, 1. Paupertas ei fuit causa virtutum, XV, 428, 1. Per integras noctes orabat, I, 710, 2. Ipse identidem in celum aspiciebat, XVII, 62, 1. Ejus vultus in oratione radiabat, I, 747, 2. Theodidactus fuit, XIX, 429, 2. Rei quam ignorabat, per orationem gnarus fuit, *ibid.* Studuit in mundi libro, XVIII, 51, 1. A Deo petiit et impetravit sapientiam, XX, 34, 1. Ejus in dicendo et persuadendo gratia et efficacia, I, 692, 1. Fuit columna lucis, II, 223, 1. Quo suos stimulo

ad perfectionem animaret, XX, 249, 2. Monebat suos, ut semper cogitarent, se hodie incepisse servare Deo, XIX, 382, 2. Omnem vitam diem cogitabat esse extremum, IX, 418, 2. Suos monuit, ut semper sibi persuaderent illum diem vitae ultimam fore, XIV, 294, 1; 619, 2. Qua consideratione suos ad vitam rigorem animaret, XX, 33, 2. Vultu semper hilariter erat continua laetitia mentis, V, 547, 2; VI, 531, 1; X, 31, 1; 405, 2; XI, 522, 2; XIX, 60, 1. Item ejus monachi, VI, 392, 2. Iisdem letitiam spirituales identidem commendabat, X, 104, 1; 20, 1, 2. Iram deponendam suadebat, XVIII, 544, 1. Quomodo Ammonem ad patientiam et mansuetudinem eformavit, XII, 101, 2. Oleo a se benedicto agrotos curabat, X, 278, 1. Fuit orbis miraculum, XI, 221, 2. Dux anachoretarum, XVII, 135, 1. In aulam Constantini vocatus, ire noluit, I, 450, 2. Litteras Constantini Magni ad se missas parvi fecit, IX, 391, 2. Ejus generositas in contemnendo imperatore, XI, 687, 2. Otium aversatus est, I, 474, 1. Caelitus jubetur aut orare, aut laborare, XI, 171, 1. Vidit tatum mundum laqueis obtentum, VII, 576, 2. Audit in spiritu ab humilibus mundi laqueos posse evitari, X, 399, 2. Tentatus Dei operam patienter expectabat, IX, 95, 1. In Deo confidens daemonum spectra non curabat, V, 284, 2; 535, 2. Solus daemonum conflictum non fugebat, sed omnes ad duellum provocabat, IV, 456, 1. Ejus cum demone congressus, XX, 22, 1, 2. Cum daemonibus luctabatur, XIV, 308, 1. Eum certantem aspexit Christus, XIX, 308, 1; XX, 21, 2. Illi cum daemonibus periculose certanti ocellus aderat Christus, VII, 576, 2. Cognovit demonis imbecillitatem, XV, 305, 2. Daemonem appareat sibi in varia forma irrisit, XI, 385, 2. Virtute crucis daemonum monstra et terroca superavit, XI, 592, 2. Diaboli technas detegebat, modumque eas dissipandi suggerere discipulis solebat, XVIII, 428, 1; 673, 1. Quam haeticos, et specialim Arianos detestabatur, XIX, 289, 1; XX, 636, 2. Fuit in summo sermo vegetus, II, 538, 1. In morbo de austeritate nihil remittebat, X, 276, 2. Ejus confusio viso S. Paulo eremita, IX, 161, 2. Cum illo quales sermones miscuerit, XX, 360, 2. Quotopere ad martyrium anhelavit, XV, 275, 1. Ejus ad suos ultima verba, XVI, 534, 2. Moribundus ad spiritum renovationem suos animabat, XVIII, 203, 1. Secreto sepeliri voluit, X, 427, 2. Illi morienti occurrerunt angeli, XIII, 443, 1. Ejus vita lectione quam multi sint conversi, XVIII, 205, 1. Eum invocantes peste liberantur, XVIII, 377, 1.

ANTONIUS DE PADUA (S.). S. Antonii de Padua studium in sacris litteris, I, 18, 2. Vocatus a Summo Pontifice cae testamenti, eo quod totam Scripturam calluerit, III, 455, 1; IV, 201, 2; XVII, 217, 1. Patrem falso caedis patrae accusatum pueri necati confessione a morte liberat, II, 469, 2; X, 516, 1. Fuit fervidus concionator, X, 505, 1.

XII, 342, 2. A variis nationibus intellectus est in una lingua loquens, XVI, 88, 2. Ezelini tyranni munera rejecti suo bono, XVII, 373, 1. Omnia vita sua ad perfectionem animabat, XIII, 230, 2. Moriens B. Virginem invocavit, IX, 67, 1. Moriendi Christus apparuit, XVII, 485, 2. Cantans mortuos est, XVI, 282, 2. Ejus lingua diu post mortem integra reperta est, V, 299, 2; X, 565, 2; XII, 342, 2.

AOD. Aod, secundus Israelis Judex, III, 128, 1. Fuit ambidexter, *ibid.*, et 2. Ejus gladius habebat duas acies, *ibid.* Dei instinctu Eglon occidit, 130, 1. Evasit per posticum, *ibid.*, et 2.

ANUS. Anuum quae sint virtutes; pessime sunt amorum conciliatrices, XVIII, 2. Anus sunt bibaces, IX, 7, 2.

APADNO. Apadno quae civitas, ubi sita, et quid proprie significet, XIII, 162, 1. Illi nomen dicitur primum loco tempore Antichristi, *ibid.*, et 2. Erit juxta Sion, *ibid.*

APELLES. Apellis pictoris casus in pingendo, VII, 323, 2. Cur pinxerit Fortunam sedentem, XI, 749, 2. Semper quotidie aliquid pingebat, XIX, 219, 1.

APELLES HERETICUS. Apelles haeticus ab angelo malo fuit eruditus, XVIII, 518, 1. Apellis blasphemia de Prophetis priscis, XIII, 232, 1.

APES. Apes qui non doceant, IX, 332, 2. Sunt animalium sapientissima, *ibid.* Quae in his homini sunt imitanda, V, 160, 1. Earum natura, arma, pastio, varius labor describuntur, *ibid.*; IX, 333. Earum republica, consilia, mores, duces, pugnae, 334, 1. Regem habent, eumque aculeo carentem ad placidum, VI, 45, 2. Apes sibi et aliis carentem, docent homines facere elemosynam, V, 159, 1. Non sunt malefica nec ignavae, VI, 230, 2. Delestantur inertes et segnes, V, 159, 2. Earum in cellis construendis industria, IX, 333, 2. Apum industria in parvo corpore, XIII, 218, 1. Unde favos, mella et ceram conficiunt, XI, 332, 1, 2. Mel legitur a floribus odoratis, V, 508, 1. Id in favis condunt et cera incrustant, *ibid.*, 2; 161, 1. Parvae mel optimum conficiunt, VI, 229, 2. Mel non conficiunt e floribus, sed rore aeris: nec id faciunt, sed confectum exportant, V, 159, 2; VI, 229, 1. Tempore pluviae intra alveare se continent, 138, 1. Hieme non comedunt, XV, 449, 1. Sunt agricolis magnus quæstus, IX, 333, 2. Sunt castae, VI, 229, 2. Copulam carnalem nesciunt, sed virginis conceptio pariuntque VII, 515, 1. Earum quae sit generantur, XI, 352, 4, 2. Sunt pacifica, unde sint apes dicte, VI, 229, 2. Earum pugnae cum ursis, III, 347, 2. Fugantur a fumo, VI, 230, 2. Analogia apis et leonis, III, 209, 2. Apes libenter mellificant in ore animalium, 199, 1. Vocantur divinae, V, 160, 1. Sunt symbolum Christi et B. Virginis, V, 459, 2; IX, 335, 1. Item predicatarum et religiosorum, V, 459, 2; 460, 1; IX, 335, 1. Apis est symbolum sapientie, ethicae, economicae, politicae IX, 296, 1; 333, 1; 334, 1.

filii vel viri Belial, XVIII, 461, 2. Apostatis a fide et religione adaptari possunt omnia que de rege Tyri dicuntur, XII, 741, 1. Apostate acerbis irvis et fumo representatur, V, 307, 2. Apostate a fide et religione sunt veluti fons pede turbatus, VI, 289, 2 et seq. Comparatur angelis apostaticis, XX, 660, 2. Apostate a fide et a religione sunt onagri solitarii, XIII, 390, 2. Apostate sacerdotes et monachi obdurati sunt, XIX, 401, 2. Sunt irrisores Christi et christianismi, 402, 2.

APOSTOLATUS. Apostolatus nomen est summæ dignitatis in Ecclesia, non modo legationis et missionis, XVIII, 42, 2. Ejus duo sunt gnomina signa, 507, 1, 2. Apostolatus quatuor causas, XIX, 320, 1. Apostolatus cur dicatur sors, XVII, 67, 1.

APOSTOLI. I. **EORUM VOCATIO ET ELECTIO.** — Apostoli quomodo a Christo primum vocati, XV, 431, 2 et seq.; 432, 133. Et quando, 131, 2 et seq. Fuere plerique et decem tribubus, XIV, 463, 2. Quomodo de Sion exiverint, XI, 63, 4. Omnes fuerunt Judæi, nulli Gentiles, XVII, 71, 4. Eorum plerique ex Zabulon et Nephthali prognati, XII, 294, 1. Erant Galilæi, ac proinde ignobiles, XVI, 321, 2. Hinc postea insimulati sectæ Galilæorum, XV, 355, 2; XVI, 485, 2; XVII, 455, 1. Erant piscatores, XVI, 108, 1. Non fuerunt uxorati, præter Petrum, ante apostolatium, XVIII, 328, 2. Vocantem Christum exacte secuti sunt, XIV, 31, 1. Relictis omnibus, Christum secuti sunt, XV, 433, 1. Alii etiam præter duodecim a Christo vocatos, vocati Apostoli, XVIII, 39, 1; 242, 2. Apostoli quoque sunt Paulus et Barnabas, XV, 256, 2. Evangelium facit Apostolos, 9, 1.

Eorum electio et auctorisatio, XV, 254, 1. Eos Christus assumpsit instinctu Spiritus sancti, XVII, 47, 1, 2. Cur præcise sint duodecim electi, XV, 255, 2. Eorum ordo subinde ab evangelistis variatur, 255, 1 et seq. Denotantur per duodecim gemmas Apocalypsis, 257, 4 et seq. Sunt a Christo eorum singuli combinati, 258, 1. Sunt in iis tria fratrum paria, *ibid.* Cur multi inter eos Christi consanguinei fuerint, *ibid.* Inter eos sunt tres primarii, 258, 2.

II. PRÆCEPTA A CHRISTO ILLIS DATA. — Quæ præcepta ipsis Dominus dederit, XV, 258, 2; 259, 1; 260, 1; 264, 1, 2; 265, 2 et seq. Gratis accepta dona, gratis jubentur præstare, 259, 1 et seq. Cur pecuniam gestare vetentur, et quidquam pretio restimabile possidere, 260, 1 et seq. An semper mendicatio vixerint, 260, 2 et seq. Qualem virgam gestare prohibeantur, 263, 2 et seq. Apud quos hospitari debeant, 264, 1. Eos rejicere quam sit grave scelus, 265, 2. Mittuntur ut oves inter lupos, 266, 1, 2 et seq. Quos affligit, Christum affligit, V, 553, 2. Qui eos recipit, recipit Christum, XV, 273, 1. Eos ales, mercem Apostolorum accipiet, IX, 369, 2. Vetantur esse solliciti quid apud iudices responderent, XV, 268, 2 et seq. Quomodo exstimu-

lentur ad constantiam in persecutione, 271, 1; 272, 1, 2. Mystera regni celestis oculis et auribus mentis capiebant, 322, 2. Sciebant, postquam aliquosque cum Domino vixerant, eum esse unigenitum Dei Filium, 347, 2; 365, 2. Petrus primum illi clare et discrete confessus est, 365, 2. Ude cognoverunt Christum esse Filium Dei, XVI, 413, 2. Quomodo mortem Christi ignoraverint, XV, 699, 1 et seq. Cur vententur a Christo predicare quod ipse esset Messias, at illo mortuo luculente fecerunt, 372, 1, 2. Evangelizantes uno loco repulsam passi, jubentur silentes alium adire, XVI, 442, 1. Et ire per orbem bini, et quare, 145, 1, 2. Cur dicantur passillos grex, 472, 1. Cur timere non debeant ne quid ipsis desit, 2. Sale doctrinæ et sanctitatis mundum salire debebant, 202, 2. Ad Judæos missi ab eis occidendi prædicantur antequam gens excidatur, XV, 496, 1. Putabant urbis et orbis excidium et diem iudicii pariter imminere, 502, 1.

III. EORUM APOSTOLATUS ET VITA: 1° **USQUE AD MORTEM, RESURRECTIONEM ET ASCENSIONEM CHRISTI.** — Eros ungebant oleo, non tamen sacramentaliter, XV, 688, 4. Omnes ante conversionem fuerint, XVIII, 527, 2. Eorum zelus indiscretus in prohibendis illis qui demonia in Christi nomine eiciebant, 700, 1. Propter unum Judam tempestate facti sunt, XIV, 32, 2. Apostoli tres qui transfigurationis interfuerunt, quid mystice denotent, XV, 381, 1. Cur timeant in Christi transfiguratione, 389, 2 et seq. Cur hi jubentur silere gesta in ea, 390, 2. Cur Dominum hic de venturo Elia interrogent, 390, 2. An solverint tributum Caparnai, et unde, XV, 396, 2. Metuebant cum Christo in Judæam abire, sed ipse eos animat, XVI, 485, 2 et seq. Cur querant a Christo quis sit major in regno celorum, XV, 398, 1. Undenam petitionem diaorum filiorum Zebædæ intellexerint, 451, 1. Contristati sunt audientes ab uno et suo coto Christum prodendum, 552, 2. Cur non sint turbati ad institutionem Eucharistia, 553, 1. Fuere a Christo baptizati ante ejus mortem, XVI, 527, 1. Sunt consecrati sacerdotes in ultima cœna, XV, 557, 1 et seq.; 688, 1; XVIII, 367, 1. Sunt a Christo ipso immediate ordinati episcopi, XX, 12, 2. Quomodo non potuerint venire qui ipse abiret, XVI, 835, 1. Quomodo in electis sedes et mansio a Christo præparanda dicatur, 540, 1. Quomodo in eo Demum Petrum cognoverint, 543, 1. Promittit se eos non relicturum orphanos, 548, 2. Et eos suo discussu mixtos solvari, 552, 1, 2 et seq. Quomodo sint per ejus verba purgati, 559, 1. Quomodo eos dilexerint, 562, 2. Cur se invicem amare debeant, 565, 1. Quomodo non sint Christi servi, sed amici, 566, 1. Gratis præ aliis hominibus a Christo sunt electi, 567, 1 et seq. Monumenta a Christo insimul accepit, XVIII, 565, 2; 573, 1 et seq. Et odii mundanorum, 569, 1. Dicantur a Gentibus nectandi ut victima, 574, 1. Quomodo non omnia a Christo dicenda tunc potuerint portare, 577, 2. Cur eorum

dolor, absente Christo, comparetur dolori parturientis, 583, 1. Erant a Deo prædestinati, 595, 2 et seq. Pro iis solis oravit Christus ante passionem, 596, 1. Cur instante passione, jubentur sumere sacculum, peram et gladium, XVI, 363, 1. Quomodo in Christo nocte passionis passi sint scandalum, XV, 563, 2. Cur id Deus peraverit, 564, 1 et seq. Quomodo non crederent Christo eorum lapsum prædicanti, 565, 2. Cur tres Apostolos qui transfigurationis interfuerunt, assunt Christus in testes suæ tristitia, 566, 2. Cur Christo eunte ad passionem dormiret, XIV, 33, 1. Apostoli reliqui, videntes Petrum pro Christo animose pugnare, idem tentare volvere, sed ab eo inhibiti sunt, XV, 579, 1. Nulli tamen eorum tunc a Judæis comprehensi sunt, Christo id inhibente, 577, 1. Cur eos Christus a Judæis in hortu tangi noluerit, XVI, 607, 1. Eorum fuga in passione Christi, XIV, 522, 2. Eo capto, illicite fugerunt, XV, 581, 2. Quid eos hic facere oportuisset, *ibid.* et seq. In Christi passione fuere hinc et inde dispersi, XVI, 635, 2. Fugiens pro se quisque, receperunt se in cenaculum ubi paulo ante pascha cum Christo ederant, et ibi eis Christus post resurrectionem apparuit, XV, 564, 2.

De Domini resurrectione diu dubitarunt, XV, 395, 1. Christo vivo non intelligebant Scripturas de resurrectione ejus loquentes, XVI, 625, 1. An palparunt die resurrectionis corpus Christi, XIII, 503, 2. An post resurrectionem tetigerint manus et pedes Christi perforatos, XVI, 281, 1. Quomodo de ejus resurrectione dubitarent et eam crederent, *ibid.* Iis in Galliam profectis apparuit Dominus a resurrectione, XV, 652, 2 et seq.; XVI, 640, 1. Eos turbatos et pavidos quomodo Christus resurgens in spem erexit, XIII, 319, 1. Cur piscati ibi sint, XVI, 640, 1. Post Pentecosten non amplius sunt piscati, *ibid.*, 2. Cur Christum non sint ausi interrogare quis esset, post eum agnitionem in captura piscium, 644, 2. Cur vocet eos Dominus frater, 263, 2.

*** POST SPIRITUS SANCTI ADVENTUM.** — Cur gauderent Christo in celum elevato, XVI, 283, 2 et seq. Quomodo Spiritus sanctus eos auctoraverit, VII, 47, 2. Cur eum expectare jubentur, 52, 2. A quo sint baptizati, 53, 4. Expectabant restitutionem temporalem regni Israël, 54, 2. Quibus virtutibus esse ad adventum Spiritus sancti disposerent, 65, 4. Quomodo semper essent in templo, XVI, 284, 2. Orarunt antequam Matthiam in apostolum assumerent, XVII, 72, 2. Cur et quomodo soribus usi in hac electione, *ibid.* Id fecerant instinctu divino, 73, 1, 2. Orarunt cum venit Spiritus sanctus, 80, 1. Quinam per Spiritum sanctum acceperint, 81, 1; 82, 2. Quomodo super eos lingue sedisse dicantur, 83, 2. Copiosum et vehementem Spiritum accepit, XVIII, 565, 2. Duplicem Spiritus sancti portionem præ aliis fidelibus et prophetis acceperunt, XI, 720, 1, 2. In Pentecoste acceperunt luminis sapientie, IX, 600, 1. Eorum fides adunata est

in Pentecoste, misso in eos Spiritu sancto, XVI, 230, 1. Post adventum Spiritus sancti fuere in gratia confirmati, XVI, 597, 1; XVII, 84, 1. Sunt a Spiritu sancto confirmati ut non peccarent mortaliter, potuerunt tamen peccare venialiter, XVIII, 530, 1; XX, 327, 1. Post receptum Spiritum sanctum non commiserunt venialia Deliberate, VI, 234, 2. Dubitare moraliter non poterant, quin haberent Dei gratiam, 264, 2. Iis data major fides et gratia extensus quam aliis, XX, 407, 1. Habere donum linguarum, et quomodo, XVII, 87, 2. Spiritu sancto pleni, statim ceperunt loqui variis linguis, et quomodo id fieret, 87, 2. An omnium linguarum totius orbis cognitionem haberent, VII, 88, 1. Etsi donum linguarum accepissent, lingua tamen sua propria melius loquebantur, XV, 666, 1. Eorum ebrietas spiritalis, XVII, 92, 2. Habebant potestatem permanentem faciendi miracula, 116, 1. Non tenebantur apostoli obedire Synagoge, 129, 1, 2. Paupertatis votum fecerunt, 142, 4. Quando septem diaconos elegerint, 159, 1 et seq. Quando ad gentes sunt profecti, 158, 2; 190, 2; 244, 2; 245, 2; 257, 2. Ignorant primum mysterium vocationis Gentium, XI, 730, 1. Dubitarunt aliquando an Gentibus liceret prædicare verbum Dei, XVIII, 182, 1. Fuit eis deinde peculiariter et clarius revelatum istud mysterium, 610, 2. Cur relicti Judæis ad gentes suam prædicationem transtulerunt, 191, 4. Visa Judæorum obstinatione, convertentes se ad Gentes, doluerunt, XI, 439, 2. Ipsi pauci inter Gentes omnes iustitiam et fidem disperserunt, XI, 247, 2. Post dispersionem christianorum factam Hierosolymæ, manserunt in Judæa, XVII, 190, 1. Curarunt et sepelirent corpus S. Stephani, 191, 4. An confirmantur christum, vel sola manus impositione, 197, 2 et seq. Ut plurimum per alios baptizabant, 243, 2. Apostoli quinam interfuerint primo concilio Hierosolymitano, 299, 1. Cur permisissent Judæis servare legem Moysis cum Evangelis ad tempus, XVIII, 230, 2. Post Christi mortem sepepejunaverunt, XV, 245, 2. An comederint carnes et biberint vinum, XIII, 229, 2. In sua agapæ usi sunt musica, XVIII, 659, 2. Statuerunt ut in missa pro defunctis oraret, 273, 2. An miras gestaverit, XX, 9, 2. Jussere suos principibus obedire, etiam infidelibus, XVII, 455, 1. Subdebant seipsum principibus gentilibus, etsi ad id non tenerent, 412, 2. Cur toties incitentur principibus obediendum, etiam ethnicis, XIX, 335, 1.

IV. QUOMODO EVANGELIUM DILATAVERINT, 1, 660, 1. Fuit eis præcepta prædicatio, idque sub peccato mortali, XIX, 321, 2; 331, 1. Orbem convertendum eis paritiss est Deus, XVIII, 486, 1. Eos per orbem Christianis dispersit, XIV, 305, 2. Ipse Deus iter difficultatum pervium fecit ad orbem totum Evangelio subieciendum, XIV, 262, 2; 482, 2. Per totum mundum non evangelizaverunt, XV, 718, 1. Non simul omnes in provincias suas abierunt,

sed plerique, et alternative, XVII, 259, 2. Orbem terrarum per partes Christo subegerunt, IX, 471, 1. Quomodo e Iudaea in Hispaniam mystice excurrunt, atque inde in Africam, Brasiliam, Americam, Ethiopiam, ut incolas Christo subjiciant, XIV, 19, 1. Apostoli gentes vicinas Judaeae Evangelio paulatim subjecerunt: instar Jonga missi in Ninivem, missi sunt in orbem universam, eumque Christo subjecerunt, 28, 1. Eos Graeciam Christi fidei suscipituros a prophetis praedicitur, 403, 1. Cur primo adierunt urbes primarias, XVIII, 593, 1.

Quales fuerunt concionatores, V, 293, 2. Evangelizaverunt pacem, bonum et salutem aeternam animae et corporis, XI, 617, 2; 613, 1. Sapientiam Christi Gentibus praedicarunt, idque verbo et scripto, X, 307, 2. Doctrina sua mundum illustrarunt, XIV, 398, 2. Fuere successores prophetarum, viamque veritatis docuerunt, XI, 547, 2. Sunt salutes aeternitatis, XI, 360, 1; XVII, 39, 2. Erant praecoques castitatis, XX, 314, 1. Plurimas ad virginitatem Deo vocandas animarunt, XXI, 275, 2. Orbi salutem et felicitatem praedicando pepererunt, 139, 2.

Specialiter sunt servi Dei, XIX, 319, 4. Quales Dei servi fuerunt, 3, 1. Sunt ministri intelligentes Dei, V, 444, 2. Sunt testes fideles Dei, XIII, 441, 1. Fuere nuntii fideles Dei, V, 392, 1; VI, 269, 1. Et boni nuntii, V, 476, 1. Fuerunt fideles Dei legati, VI, 269, 2. Igniti fuere et ardentis, XIV, 505, 1. Eorum in praedicando ardor, XXI, 139, 1, 2. Quomodo portarint equitem Christum, eorumque in praedicando velocitatem et patientiam, 139, 2. Eorum sermones ardentis fuere quasi lapides fundae, XIV, 464, 2. Eorum evangelizantium vox fuit eorum tonitruum, X, 406, 1. Eorum sonus exivit in omnem terram, V, 299, 1. In viis, portis et tribunalibus Christi fidem praedicarunt, 203, 1. Eorum conciones erant catecheses, XVIII, 576, 2. Omnia officia hominis christiani paucis scriptis sunt complexi, IX, 34, 2. Cum scribentes, duos citant prophetas simul, quasi unum eundemque citant, XV, 670, 1. Quales esse debeant ex sagittae proprietatibus ostenditur, XI, 583, 1.

Eorum pro animarum salute labores, IX, 233, 1. Verbis et opere praedicaverunt, XIV, 318, 1. Evangelium praedicantes, nullam habere requiem, sed passim a variis gentibus urbiusque cogebantur, ut pari modo apud se evangelizarent, XIII, 643, 2. Quales virtutum cultores fuerint, XVI, 14, 1. Virtutum typus et descriptio, XVII, 21, 2. Eorum fama est bonus odor, XVIII, 429, 1. In quo sapientiam, Christum, deiparam imitentur, V, 160, 1. Erant egeni, XI, 375, 2. Eorum paupertas, XVII, 27, 1. Debebant habere paupertatem spiritus, XV, 141, 2. Pedites obibat pagos et urbes, XVII, 27, 1. Báculo innixi et pedibus orbem peragrarunt, XI, 617, 2. 618, 1. Eorum calcio qualis essent, XVII, 264, 2. An extra Judaeam gestarint calcios plenos, 2 et sequi gratis et sine alimonia evangelizare potuissent, si

inde majorem gloriam apud Deum et animarum fructum sperassent, XVIII, 331, 2. Quomodo nihil habentes omnia possidebant, 459, 1. Erant hospites terrae, ciues caeli, X, 83, 1. Fuere etiam homines afflictii, XIX, 243, 2. Suam praedicationem obscurarunt patientia, VI, 12, 1. Erant ad agones et ad labores vocati, XII, 283, 1, 2. Fuerunt a Iudaeis flagellati, XVII, 156, 2. In suspensionem vocati sunt, quasi Caesaris domusium abruerunt, XVIII, 219, 1. Gaudebant in tribulationibus et afflictionibus pro Christo, et eas superabant accensi Dei amore, XVI, 181, 2, Job, 400, 2; XX, 15, 1. Eorum animi celsitudo, XVII, 394, 2. Quomodo Christus eos animavit et corroboravit, XI, 609, 1.

V. APOSTOLORUM POTESTAS ET DIGNITAS, XIV, 464, 2. A Deo confortati mira praestiterunt, X, 341, 4. Fuere viri portentosi, XI, 220, 2; XIV, 387, 2. In ostensione spiritus et virtutis duo ostendebant, XVIII, 260, 2. Cur eos majora opera facere Christus permisit quam ipse fecerit, XVI, 545, 1. Instar Elisei viderunt absentia, XIX, 84, 1. Eorum potestas quanta, XI, 81, 1. Potestatem a Christo in totum orbem accepere, XX, 379, 1. Apostoli primi Ecclesiae filii tunc orbi leges dederunt, quod nullus monarcha ante eos fecit, Psalm. 1, 200, 2. Data eis potestas ejiciendi daemones, et curandi omnem languorem, XV, 255, 2. A Christo sunt missi, sicut ipse a Patre missus est, quo sensu, XVI, 632, 4. Data eis potestas remittendi peccata, 633, 1, 2. Apostoli legati erant Christi, et hoc ipse obtinebant summam auctoritatem in Ecclesia, et erant primi a Christo, XVIII, 42, 2. Quomodo subditi essent Petro, et tamen parem cum eo potestatem haberent, *ibid.*: XV, 253, 1. Fuere S. Petro subiecti, eum oves, XVI, 645, 2 et seq. Eorum dignitas et tria nomina, XV, 254, 2; XVI, 176, 1. Sunt velut pastores et principes Ecclesiae, XIV, 123, 1. Sunt duces gregis Christi, XI, 540, 2. Sunt commentarii et structores Ecclesiae, XI, 590, 1; XII, 783, 2. Quomodo vocentur fundamenta Ecclesiae, XVIII, 269, 2; 607, 1. Fuere Ecclesiae lapides primarii et sancti, XIV, 465, 2. Sunt ossa Ecclesiae, XI, 362, 2. Humeris eorum incumbit Ecclesia, XXI, 374, 2 et seq. Sunt vertices Ecclesiae, V, 203, 2. Sunt primum et caput Ecclesiae, XVIII, 376, 2. Sunt Ecclesiae et totius mundi fermentum, XI, 330, 2.

VI. PRAEDICATIONIS APOSTOLORUM FRUCTUS. Verbo Dei reges et tyrannos deiecerunt, XI, 243, 2. Dominati sunt cunctis gentibus, XII, 451, 1. Debellarunt mundum, et quibus armis, XVIII, 151, 2; 255, 1; 483, 1. Quomodo eis sit cooperatus Christus, XIV, 400, 2. Ipsis Christus subiecti omnes gentes 378, 1. Eorum de vitibus et idololatia victoria, 451, 1, 2. Et sua sapientia insulos mundi mores sapidos effecerunt, XV, 153, 1. Terram fecerant *ibid.* Erroris hominum correxerunt, homines incorruptione servarunt, 2. Excitarunt sidem rerum caelostium, vitia hominum momorderunt, pupugrunt et excusserunt, 154, 1. Animas vitium corruptas

personarunt, *ibid.* Quomodo diabolum profugarunt, XVI, 577, 2. Sunt venatores, cur, XII, 134, 1, 2. Sunt piscatores, V, 443, 2; XII, 853, 2. Quibus instrumentis orbem in sagenam Christi pertraxerint, XIV, 215, 2. Sunt velut messorum, 366, 2. Sunt vinatores vineae Domini, XIII, 317, 2. Eorum partus brevis et simultaneus, XI, 760, 2.

VII. QUALITER APOSTOLI FIGURATI IN SCRIPTURA SACRA. — Sunt designati per Eliam, X, 502, 1. Sunt dicti principes Zabulon et Nephthali, XI, 223, 2. Sunt principes seminis Abraham, XII, 245, 2. Significatur per duodecim principes tribuum Israel, II, 194, 2. Maxime in vocatione, 195, 2. Sunt salvatores Israelis, cur, XIV, 20, 2. Quomodo sint duces Juda, XIV, 603, 1. Ii et praedicatores significati per servum Abraham Rebecam sponsam Isaac quaerentem, I, 260, 1. Sunt patriarchae novi Testamenti, XIV, 465, 4. Quomodo vere Judaei mystici fuerunt, 448, 1. Quomodo familia et domus David vocentur, 505, 1. Quomodo sint cystice filii Levi, 592, 1. Sunt principes filiorum Dei, XX, 478, 1. Apostoli duodecim et Patriarchae duodecim vel Prophetae fuere 24 Seniores, quos videt Joannes in circuitu throni et Agni, XXI, 99, 2 et seq. Fuere quasi grex electus a Deo, XIV, 464, 2. Dicit possunt filii sterilitatis, XI, 591, 1. Sunt pueri Christi, XI, 218, 2. Paranympsi Christi, XVIII, 489, 2. Sunt quadriga Christi, XIV, 258, 1; 438, 2. Pedes Christi, XI, 511, 1; XXI, 33, 2. Eorum pedes pulchri, XI, 617, 2; 618, 4, 2. Eorum pedes a quatuor rebus possunt laudari, XVIII, 180, 2. Apostoli et Evangelistae sunt ubera Christi, III, 475, 2. Sunt gemina Christi, XII, 743, 1. Fuere sortes iustitiae, XI, 719, 1. Fuere viri misericordiae dupliciter, X, 439, 1. Apostoli qualiter formosi, VII, 578, 1, 2. Cur vocentur ancillae Dei, V, 254, 2. Mystice oculis assimilantur, XI, 609, 2; Job, 528, 2. Psalm. I, 106, 1. Sunt angeli, spiritus, ignis urens, XIX, 360, 1; XXI, 238, 1; 413, 2. Stellis comparantur, XIII, 172, 2; XVII, 78, 2. Ecclesiae ut stella praefulerunt, XVIII, 409, 1. Significatur per lucernas tabernaculi, II, 161, 1. Nubibus comparantur, XII, 574, 2. Sunt nives, nubes, venti, fulgura, XIV, 476, 2; 477, 1. Fulminibus comparantur, Job, 539, 2. Per quadrifaciale Gherubim Ezechielis representantur, VI, 363, 2. Apostoli dicuntur montes, Psalm. II, 340, 1. Cur cedris similes, Psalm. I, 464, 2. Araneis comparantur, XIV, 463, 2. Sunt sagittae Dei, XI, 833, 1. Sunt quasi sagittae igneae, X, 503, 2. Montibus dulcissimum mustum stillantibus comparantur, XIII, 646, 1. Equo denotantur, VI, 131, 1, 2. Equis figurati sunt, VII, 512, 1; XX, 140, 1. Equis generosis assimilantur, XIV, 478, 1. Per equos rubios mystice representantur, 428, 1. Per equum album denotantur, XXI, 139, 1, 2. Per boves maris aenei, 539, 2. Fuere velut arietes, VI, 472, 2. Sunt mystici cervi, Job, 734, 1. Sunt veluti binnuli cervorum, V, 149, 1. Similes sunt colum-

lis, VII, 578, 1. Significati per duas columnas, III, 388, 1. Sunt carbunculi, et sapphiri et jaspides, XI, 644, 4, 2. Quare sunt rotae, XII, 503, 1. Globis assimilantur, XIV, 465, 2. Forum ordo quasi sit servandus, ut eis gemmae civitatis ecclesiae accommodentur, XXI, 409, 2 et seq., et per ejusdem fundamenta, 374, 2; 397, 1, 2. Apostolos quomodo significat quatuor animalia, 107, 2. Apostoli fuere orbis deliciae, XI, 604, 2.

VIII. EORUM MENS HEROICA, XVII, 14, 2. Sunt digniores heroibus, *ibid.* Pro Evangelio vitam impenderunt, XVI, 562, 2. Omnes fuere martyres, XVI, Apostolorum principes cur permisit Deus indignae a Nerone occidi, IV, 458, 1. Apostoli et martyres, licet interfecti, de omni tamen tribulatione liberati sunt, Psalm. I, 206, 2.

Eorum loco sunt episcopi, XIX, 322, 2. Iis succedunt episcopi, Pontifex Petro, XXI, 40, 1. Apostoli novi duodecim an in fine mundi mittendi, XXI, 374, 1. Etsi pauperes, in die iudicii condemnabuntur divites superbos et iniquos, VI, 372, 4, 2. Erunt iudices cum Christo, sed non soli, XV, 433, 1, 2. In die iudicii etiam iudicabuntur, sed simul etiam alios iudicabunt, XVIII, 450, 2. Erunt principes regni Christi, XVI, 262, 2. Trahent post se coronam fidelium in die iudicii, XIX, 124, 1.

APOSTOLICI VIRI. Sunt venatores, cur, XI, 134, 2. Ob vitam et doctrinam margaritis confitentur, VI, 63, 2. Columis comparantur, X, 15, 2. Deo gratiores sunt, etsi in aliquos defectus labantur, quam solitarii et moniales, X, 373, 1. Linguis suis igneis, tam sibi quam suis omnibus vitam gratiae et gloriae conciliant, V, 583, 1. In compitis et foris praedicant, 45, 1. Sunt hospites terrae, ciues caeli, X, 83, 1. In quibus rebus gloriantur, XVIII, 497, 1. Tales aetate nostra non desunt, *ibid.* Deo adjuvante, mira tentant, X, 341, 1. Situnt cruce et tormenta, XVI, 183, 2.

EORUM OFFICIA. Sint moribus et vita angeli, XVII, 289, 2. Sint velut faeces, XV, 155, 1. Perennes esse debent, XI, 619, 1. Sint comes, XIX, 121, 4. Omnibus sine discrimine opem ferant, XV, 252, 2. Excellant in iuniorum dilectione, XV, 177, 2 et seq. Vitam parvi faciant, sed prodigunt, XV, 266, 2. XVII, 369, 2. Strenue in vinea Domini usque ad mortem laborent, XVI, 194, 1. Sint oves, XV, 265, 1 et seq. Prudentes sicut serpentes, 267, 1 et seq. Miracula patris non gloriantur, XVI, 230, 1. Non sint de cibo solliciti, 365, 1. Cibum eorum est conversio animarum, *ibid.*, 2. Quomodo in hospitibus se gerant, 154, 1. Caveant munera et aurum, XV, 259, 2 et seq. Apostolica perfectio sita in potentu operatione Spiritus sancti, XVIII, 284, 2. Apostolicus vitae descriptio, 283, 2. Iis unum relinquendum est rebus et amicis carnalibus, centum meliores reddantur, XV, 435, 1 et seq. Sunt Christo in iudicio futuri proximi, XIX, 121, 2. Apostrophe ad viros apostolicos, XI, 588, 3.

APPARITIONES. Apparitiones Dei in Veteri Tes-

fontano facta sunt per angelos, X, 4, 1, 2. Accommodate parere ob quas apparuit, 165, 2. In apparitionibus Veteris Testamenti representatio filii Filias ei, XX, 607, 1. Apparitiones spirituum bonorum et malorum quales, Job, 412, 1. Apparitio Filii Dei in carne quomodo peracta, XX, 520, 1 et seqq. Apparitionis ab angelo mulieribus facta narratio et ordo, XV, 632, 2 et seqq. Apparitiones Christi varie post resurrectionem, 654, 1, 2. Apparitio Christi Iacobo facta, quando contigerit, XX, 10, 2. Apparitiones Christi et Sanctorum futuram resurrectionem demonstrant, 761, 2. Apparitio mira Christi et sanctorum Apostolorum Petri et Iacobi iuveni cuidam ad Cislericiensem ordinem vocato, sed iam interpresenti, VII, 521, 1.

APPETITUS. Appetitus naturalis creaturæ in quid endat, VII, 164, 2. Appetitus naturalem visionis Dei homo non habet, XVIII, 263, 2. In appetitu naturali etiam residet concupiscentia; ejus naturalis inclinatio ad bona sensibilia, contraria legi Dei et rationi est concupiscentia, XX, 53, 1. Appetitus inferior quomodo politice moveri dicatur, XVIII, 565, 2; XX, 58, 1. In appetitu concupiscenti homine maxime lesus est per peccatum, XII, 370, 2. Appetitus mali nobis est innatus, V, 106, 1. Appetitus hominis inconstans, VII, 437, 2. Appetitus viri et mulieris diversi sunt, IX, 589, 1. Appetitus ut quasi retia appetenti, XII, 597, 2. Appetitus duplex per Moab et Ammon significatur, 309, 1. Appetitus quatuor hominis an in quadriga cheruicim exprimitur, 508, 1. Appetitus terrenorum est pax animæ, IX, 384, 1. Appetitus cappari representatur, VII, 394, 1. Appetitus qui sequitur, bellis quodammodo obedit, XI, 456, 2. Appetitu expleto, res appetita vertitur in nauseam, VI, 335, 1. Appetitus rationi pareat, V, 582, 2; VI, 293, 1; IX, 243, 1. Et tunc per uxorem morigeram denotatur, V, 586, 1. Appetitus per rationem et sapientiam sunt domandi, IX, 211, 2.

AQUA. *1.* **Aqua etymon.** XVI, 336, 2. Unde dicitur, XX, 612, 1. Juxta multos aqua dicitur quasi aqua, X, 407, 1. Aqua est aer crassior, XIV, 215, 1. Aqua quasi sanguis terræ, VII, 50, 2 et seqq. Cur terræ immixta sit, *ibid.*, 2. Cur dicitur vitrea et crystallina, XXI, 102, 2.

2. **Aqua creatio et productio.** Aquarum productio mirabilis, Job, 741, 2. Aqua nebulosa operuit terram initio mundi, ex qua deinde reliqua creata producta sunt, IX, 622, 2. Aqua initio creationis non tam aqua, quam vapores aquei erant, *Psalms*, II, 198, 2. Aquæ superæ sunt initio mundi divisæ ab inferis, VI, 94, 1, 2. Et tunc Deus eas omnes in unum locum congregavit, 426, 1. Eas quomodo Deus initio mundi separavit, X, 314, 1. Aquæ super colos quæ sint et ad quid reservate, I, 143, 2. Aquæ super firmamentum qualiter et quæ sint, X, 311, 1. Aquæ super firmamentum scilicet vallate sunt sursum gyro coeli empyrei, et eorum circulo oculi siderum, seu primi mobilis, V,

234, 1. Cur ea ibi sint posita, *ibid.* Aquæ quomodo librentur, 233, 1, 2. Aquæ vere et naturales super colos sunt, XXI, 508, 1.

3. **Natura et proprietates aquæ.** Aqua, secundum Thaletum, est principium universorum, XVIII, 573, 1; XX, 475, 1. Per eam terra consistit, 475, 2. A multis habita ut Deus, 612, 1. Aqua non facit globum a terra separatam, V, 233, 2. Aqua a terra et mari attrahuntur, VI, 426, 1. Aquæ omnes e mari oriuntur, X, 330, 1. Non omnes tamen in mare et aquas redeunt, *ibid.* Ipsa ubique terrarum reperitur, si effluat terra, V, 235, 2. Aqua cur sursum ascendat, VII, 53, 1. Modus quo ascendit, *ibid.*, 2. Quomodo per tubos et fonte ascendat, XVI, 357, 1, 2. Quot modis ad homines transfundatur, IX, 663, 1. Variæ ejus proprietates et effectus, XVI, 356, 2. Aqua si effundatur, nihil ejus vasi adheret, quia tota liquida et fluida est, XIII, 356, 2. Aqua per glaciem indurescit, X, 400, 2. Aquæ pluvie quomodo dicantur in nubibus ligari, XIII, 349, 2. Aqua faciem objectam refert, VI, 349, 1; 350, 1, 2. Aqua etiam rupes eravat, *Job*, 331, 2. Aquarum magna differentia, *Job*, 364, 2. Aquæ species sunt quinque, X, 81, 1. Quæ dicuntur vivæ, quæ mortuæ, II, 92, 2; VIII, 82, 1, XVI, 357, 2; 373, 2; XX, 281, 2. Aquæ vivæ vocantur fontane, XIV, 534, 2. Aquæ quietæ et stagnantes dicuntur mortuæ, V, 286, 2. Aqua initio mundi creata an dulcis vel salsa fuerit, VII, 54, 2. Aqua mari salsa quomodo pisces nutri queant, XIV, 214, 2. Aqua saliginosa in aeris lacubusque collecta durescit, IV, 472, 2. Aquæ fontium per venas fluentes quodammodo percolantur, V, 564, 1. Aquæ sunt medicæ quod per venas metalicas fluunt, *ibid.* Aquæ quomodo dicantur sanari, XII, 851, 2. Aquas salvas abbas Bessario dulcoravit, I, 873, 2.

4. **Aquæ necessitas et utilitas.** Aqua est homini necessaria, X, 316, 1. Ejus potus est maxime salutaris et sanus, X, 80, 2; XV, 343, 1, 2. Ejus elogium, X, 80, 2; XX, 612, 1. Cui rei aqua potus servat, X, 80, 2; 81, 1. Triplicem ad usum bibitur, *ibid.* Aqua sanitatis vel mali causa esse solet, XXI, 196, 1. An nutriat, X, 81, 1. Aquam calidam convivis bibebant veteres, *ibid.* Alia ejus utilitates, *ibid.* Ejus tamen potus cruditates parit et tristitiam, 438, 2. Ea vinum debet dilui, 438, 1. Aquam vino mixtam bibere cur sanam, IV, 567, 1, 2. Quando ipsa sit bibenda, quando vinum, *ibid.*

5. **Aquæ effectus supernaturales.** Aqua spiritualis quænam, *Psalms*, I, 129, 2. Aqua est materia baptismi, XVI, 339, 2. Aquæ sunt in baptismo Christi sanctificate et donatæ vi vivificandi, XII, 852, 2; XV, 107, 2; 114, 1, 2. Aquæ baptismi est aqua purgans et emendans, XIX, 470, 1. Aquæ baptismi peccatores dulcorant et fructiferos reddunt, XII, 851, 2. Aqua benedicta prefigurata in veteri lege, II,

233, 1. Aqua cineribus typos fuit sanguinis Christi et cetera, *ibid.* *6.* **Aquæ laustralis.** Aquæ laustralis, *ibid.* *7.* **Utr aquam laustralem quomodo fugerit demon.** IV, 298, 1. Aquæ ad purificationem manuum olim ponebantur ante fores ecclesiarum, XIX, 201, 2. Ejus loco jam est aqua laustralis, *ibid.* Miracula per aquam benedictam multa facta, et adhuc hodie fiunt, II, 291, 1 et seqq.

8. **Variæ aquæ significationes et symbolismi.** Quid aqua symbolice designet, 612, 1. Quid spiritualiter denotet, XX, 613, 1 et seqq. Aqua viva spiritualis quintuplex est, XVI, 427, 1. Aqua refert Deum Patrem, XX, 612, 1. Aqua vocatur scatorigo et soboles, XI, 573, 1; 612, 1. Aqua bona est mater, XIV, 181, 1, 2. XXI, 310, 1. Aquæ assimilantur militibus, XII, 627, 2. Aquæ et gratiæ analogiæ, XVI, 356, 2; 358, 1. Aquæ comparantur gratiæ et honorum abundantia quæ a Christo per sacramenta dimanant, XII, 752, 2. Est symbolum gloriæ æternæ, IX, 482, 2. Ejus et sapientiæ analogiæ, IX, 661, 2. Aqua symbolum fecunditatis et abundantiam, *Job*, 341, 1; 288, 2; 466, 1. Aqua hieroglyphicum tribulationis, *Job*, 469, 2. Per aquam significatur tribulatio, unde paradoxum illud: *Et aquis sol*, IV, 391, 1; *Psalms*, I, 188, 1, 2. Aquæ fertivæ cur sint dulciores, V, 265, 1. Aquas dividere in plateis quid metaphoricè significet, 143, 2. Aquam in clypeo dimittere est dare licentiam perorandi et initium, 339, 1.

9. **Aquæ de quibus historie loquitur Scriptura.** Aquæ quæ super colos sunt depluerunt in diluvio, XX, 476, 2. Aquarum terram et summos montes operientium copia unde prodierit, I, 143, 1 et seqq. Aqua Ægypti per Moysen versa in sanguinem quid litteraliter significet, I, 464, 2. Aquæ maris Rubri transibitis Hebræis utrumque velut pendentes fuerit et divisæ, X, 314, 2; 314, 1. Aquæ ex petra effluere per Moysen non tantum Israelitis in deserto secuta, sed propter eas perpetuo fontes Arabia facta est habitabilis, cum antea ob sitim esset inhabitabilis, XI, 536, 1. Aqua petreæ Mosaicæ erat typos sanguinis Christi, XVIII, 339, 1. Hanc longo tempore secutam Hebræos quidam putant, 2. Aqua expiationis apud Judæos tollebat omnia immunditia legalis XIV, 517, 2. Est hæc typos sanguinis Christi, *ibid.* Aquam omnem effundunt Judæi homine moriente, et quare, II, 295, 1. Aquarum porta urbis Jerusalem versus orientem a collectione aquarum sic dicta, IV, 237, 1. Aquæ templi Salomonici mysticè significant baptismum, gratiam et doctrinam Christi, XII, 849, 2. Aquæ ductus in templo ad quid assent, 849, 1. Forum operositas, *ibid.* Aquæ ductus Iudæorum et Romanorum fuerunt ut orbis miraculum, *ibid.* 1; XIV, 534, 2. Aquæ ductus Hierosolymæ extruxit Ezechias rex, X, 517, 1. Aquæ Siloë denotant stirpem David et Salomonis, cur, XI, 215, 1. Abierunt in proverbium, denotantque animi quietem et tranquillitatem, *ibid.*

Aquas steriles Eliseus sanavit per solum, I, 573, 2. Juxta aquas cur rursus visiones videant Ezechiel et Daniel, XII, 477, 1. Quæ ejus rei causa mystica, *ibid.* Aquas redundantes quas videri Ezechiel, XII, 850, 1, 2. Aquæ torrentis sensum crescentes Ezechiel visæ quod significant, 850, 1, 2. Aquæ quomodo Jonam pervasore et penetrarunt, IX, 41, 2. Aqua crassa tempore Nehemie in ignem versa, IV, 504, 1.

Aquæ quomodo arserunt Christo veniente ad nos, XI, 755, 1. Aquæ a Christo in vinum mutata miraculum quoniam renovatum ait Epiphanius, XVI, 326, 2. Hæc mutatio an fuerit primum Christi miraculum, 332, 1. Quæ ejus causa literalis, symbolica, allegorica et tropologica, *ibid.* et 2. Quando aqua piscinæ ab angelo moveretur, XVI, 373, 1. An ea haberet vim sanandi, *ibid.* Aquæ Jordanis et Siloë quam sicut salutes, ex quo Christus eas tetigit, 461, 2. Aqua et sanguis quomodo e Christi latere, et qua parte effluxerit, XVI, 620, 2 et seqq. Et quidem simul et non naturaliter, 621, 1. Aqua et sanguis cur effluerent a latere dextro Christi perrosso, XII, 852, 1; XVIII, 652, 2. Aqua et sanguis probant Christum esse hominem Deum, XX, 609, 1, 2. Aquæ vitæ fluvius in celo quis sit, 274, 4, 2.

Aqua miscenda vino in missa, et cur, XI, 416, 1; XVI, 621, 2; XVIII, 369, 2.

Aqua omnis in facie mundi vertetur in sanguinem, XXI, 298, 2. Sed id non erit diuturnum, *ibid.* An hæc plaga fidelibus sit nocitura, *ibid.* Aqua facta sanguis tanquam mortui quomodo intelligatur, 298, 1. Aquæ flumen quod ovomat draconem in mulierem, 250, 1. Aquæ vitæ fluvius in celo quis sit, 405, 1.

AQUILA. Aquila Ponticus, Pauli adjutor erat in arte scenofactoria cum uxore Priscilla, XVII, 341, 1. Aquila et Priscilla scenopegi, Roma a Claudio ejecti, eodem dein redierunt, XVIII, 242, 1.

AQUILA. Aquilæ interpretis S. Scripturæ editio ab Hebræis probatur, XIII, 10, 1. Aquilæ cur versio non sit satis bonæ fidei, I, 47, 2. Cur ab Ecclesia ejectus, XVII, 356, 1.

AQUILA. *1.* **Aquilæ variæ acceptio.** Job, 748, 1. Aquila vox unde deducatur, XX, 407, 1. Aquila est rerum princeps, et regiam majestatem præ se fert, XII, 623, 1, 2. Aquilarum variæ sunt species, *ibid.* *2.* **Aquilarum mirabilis natura.** I, 597, 4. Aquilæ natura et mirabilis ratio, Job, 746, 1. In montibus an nidificandi, XIV, 7, 2. His assimilantur sapientes superbi, XIII, 8, 1. Pullos suos educant pure et severe, VI, 492, 2; IX, 457, 1. Pullos plumescens quomodo doceat volare, X, 95, 2. Mirabilis amor in pullos, et in homines, præsertim virgines et beneficos, I, 597, 1. Hæc de re exempla et profana et sacra, *ibid.* et seqq. Sunt nonnullæ in parentibus pie, aliæ duræ, 450, 1.

Eorum magnitudo ex historicis docetur, II, 65, 2. Aquilæ velocitas, XII, 417, 1. Volant eas celsiora,

VI, 185, 4, 2. Alissima ceteris avibus supero-
lant. VI, 184, 2 et seqq. Mirum quid de earum
penis, 185, 4, 2. Earum celeritas, robur, do-
minium. VI, *ibid.* Earum rapacitas. XIV, 210, 4, 2.
Non edant carnes fulmine tactas. VI, 240, 4.

Earum alie proprietates. VI, 185, 1, 2. Aquila cor-
nicum obstroperos garrulus contemnit. XXI, 207, 2.
Aquila vulturine an clangant. XIII, 390, 1. Ea-
rum vox ceteris tribus terribilis. *ibid.* Eae in Scri-
ptura n. raro aquilae vocantur. *ibid.* Aquila vera
pene muta est, et vix vocalis, idque ex animi na-
guitudine qua sane et siti superior animae affectus
regere novit. *ibid.* Non cadaver, sed vivam praed-
dam querit. *ibid.*

Quomodo aquila senescens ipsa renovetur pen-
nis. XI, 503, 2; 504, 2; XXI, 208, 1. *Psalm.* II,
448, 2. Aquila toto corpore depilatur cum senescit,
XIV, 79, 2. An solo capite depilatur. *ibid.* Cum ei
defluunt pennae, infirma est, et se abscondit. *ibid.*
Ipsa se depilans et renovans symbolum est peni-
tentiae. *ibid.* Et peccatoris ac resurgentis ad glori-
am. *ibid.* Earum fel melle mixtum acuit visum,
XXI, 208, 4.

3° *Cujus usus essent aquilae apud varias gentes.*
Eas in funere imperatorum cur emittentur Gentiles,
I, 598, 1. Interdum mortis signa attulerunt, I,
598, 2. Quare apud Judaeos ad esum essent im-
mundae, II, 64, 1. Aquila colubrum vel draconem
ungue gestans, cur a Dantius in vexillo pro serpente
pingeretur. XII, 699, 1. Eas Chaldaei et postea Ro-
mani in vexillis ferebant, XI, 566, 2; XII, 190, 4;
319, 623, 4, 2; XIV, 210, 1, 2. Aquilifer vocabatur
Romanis ipse signifer. XIV, 210, 4, 2. Earum ala
dextera in agro defixa ab eo averit grandinem; in
imperatorum apothosi ipse in coelum evolabant,
quasi eorum anima. XXI, 197, 2. Multos neci eri-
puere. *ibid.* Achomanes Persa aquilae fuit alumnus,
XXI, 197, 2.

4° *Aquilae variae significationes symbolicae et
tropologicae.* Aquila representat regem Nabuchodo-
nosorem, XII, 625, 2. Ejus symbola aptata Chal-
daeis, XII, *ibid.* Aquila S. Joannem designat, XV,
42, 2. Cur aquilae assimilatur S. Joannes, XXI,
197, 4. Aquilae facies quomodo esset desuper qua-
tuor animalia Ezechielis, XII, 486, 2. Aquilae fa-
cies in rotis currus cherubim quid symbolice signi-
ficet, XII, 509, 2. Aquila in caelo volans quae sit,
varie exponitur. XXI, 197, 4. Et comparantur con-
cionatores. *ibid.*

Aquila significat Dei consuetudinem et sapien-
tiam, XXI, 108, 1, 2. Aquilae sunt typus Christi et in
quo, VI, 453, 4; 454, 4. Cur sunt symbolum Chri-
sti, XV, 514, 2. Christi divinitatem significant, XXI,
108, 1.

Aquila est symbolum veritatis et angelorum, XV,
512, 4. Ejus et sanctorum analogia, XI, 504, 2;
505, 1. Per eam justi et sancti representantur per
varias analogias, XIV, 511, 2 et seqq.; XIX, 35, 2.
Aquilae alio attribuantur sanctis, XI, 503, 2; 504, 1.

Aquilae significant sanctos in caelo, I, 598, 4;
XI, 502, 2; 506, 1. Denotat quoque agilitatem bea-
torum, eorumque item beatam aeternitatem, XI,
512, 2.

Aquila est symbolum hominis contemplativi, Job,
747, 4. Aquila caelum capite respiciens, et pedibus
terram tangens, cum fulmine a sinistra, lauri rami
a dextra, est emblema pii principis, XII, 625, 1.
Aquila symbolum altissimae sapientiae, 504, 4, 2.
Item perspicacitatis, 502, 4; 506, 1. Aquila spiritalis
qualis, Job, 747, 2.

Aquila est symbolum regni et regis, XII, 623, 4, 2.
Ipsa in multis imperium portendit, id probatur
exemplis, 624, 1. Aquilae symbolum sunt imperii
et tyrannidis, II, 502, 4. Item victoriae violentae
et magnificae, XII, 305, 2. Aquilae pugnantes
symbolum sunt victoriae, XII, 626, 2; 627, 1.

AQUILO. Aquilo quod habet etymon, X, 406, 2.
Aquilo quasi aquas ligans, VIII, 84, 1. Cur vocetur
dexter, VI, 346, 1. Ejus intensus frigus, X, 499, 1;
XII, 20, 4, 2. Est ventus occurrus, X, 406, 2. In sep-
tentrionalibus locis acer est, fugat nubes et pluvias,
in meridionalibus eosdem parit, VI, 286, 2. In Jua-
daea humores e mari adducit, VI, 286, 2. Asper,
siccus et horridus est, 287, 2. Judaeis erat infestus
et infestus, XII, 317, 2. Eo gaudent qui in calidis
locis habitant, VI, 346, 1. Aquilo serenat aërem
et terram, Job, 704, 1; VI, 287, 4. In aësta quando-
que grandinem, fulmina et tonitrua ciet, VI, 287, 4.
Est arboribus saluberrimus, VIII, 84, 1. Aquilo
Romae salubris et vitalis, cur, VI, 216, 4; XIV,
248, 1. Quare ibi per aestatem auram frigidam in-
ducit a montibus nive opplatis, VI, 268, 2.

Aquilonis symbola, VIII, 85, 1; XIV, 534, 4.
Aquilo symbolice est diabolus, XIII, 512, 4; XII,
792, 4. Significat mystice regnum diaboli, XII, 41, 2.
Aquilone mystice denotantur gentes vel peccatores,
797, 2. Aquilo est sinistra pars mundi, et
symbolum infelicitatis et malorum, quia frigidus,
XIV, 248, 4. Cur tristitia et Dei vindictam significat,
XII, 20, 4, 2. Aliquando lenitatis est symbolum.

Aquilonis pars in castris Hebraeorum significat
gentium multitudinem, II, 200, 2. Aquilonaris ille
tyrannus, quem significat, Joel venturum contra Je-
rusalem, quis sit, XIII, 504, 2. Osteoditur esse Io-
lofernem et cur, 502, 1. Aquilonares qui dicuntur
reges Syriae, 450, 4. Aquilonares qui ad excin-
dendam et vastandam Babylonem a Persis sint evocati,
XII, 317, 2.

ARABES. Arabes dicuntur filii Orientis, XIII,
683, 4. Arabes graece vocantur nomades, quare
IV, 552, 4. Arabes nomades describuntur, XIII,
312, 4, 2. Arabes scintillae de loco in locum mi-
grant, habitantque in tentoriis, XI, 281, 2. Arabes
vocant suos reges Solymanos vel Selymos,
XIX, 409, 1. Etiam nomades ipsorum magnum uxorum
copiam habent, IV, 370, 2. Sunt servituti assueti,
556, 4. Semper atrocissimi dediti fuerunt, XII,
38, 4; 53, 4; XIV, 208, 2. Deum appellant Sabim,

XII, 62, 4. Adulteros capite plectunt, I, 348, 4.
Liberi feri et barbari, inveniuntur sepulchra patrum et du-
cum suorum, IV, 523, 2. Sua ploracula a Syris acce-
perunt, non contra, IX, 47, 2. Ipsi et Galaaditae
cur medica arte excellerint, XII, 79, 2. Apion
hortense vocant *carps*, quod idem est cum hebraeo
carpas, IV, 362, 2. Attendantur in rotundum, XII,
86, 2. Genarum pilos evertere solebant, XII, 87, 1.
Arabissae femine totam faciem tegebant, XVIII,
356, 4. Arabes praeteritum pro futuro usurpant, IX,
216, 4. Arabes joverunt Chaldaeos in vastatione
Moab, XI, 292, 4. Dicitur sunt Cedareni, sunt boni
sagittarii et feri, a Turca cohiberi nequeunt, XI,
334, 4, 2. Vastati sunt a Nabuchodonosore. *ibid.*
Arabes an futuri sint Gog et Magog, XXI, 357, 1.
Arabum in fine mundi conversio, VIII, 177, 2.

ARABIA. Arabia triplex, XI, 523, 4, 2. Arabiae
Felicis fertilitas et feracitas, VIII, 177, 2; XI, 703, 2.
Arabia Felix auro, thure et myrrha abundat, XV,
72, 2; 80, 2. Arabia Petraea dicta ab urbe Petra,
XI, 301, 2. Arabia Sabaea quantum distat a Jeru-
salem, est extrema regio terrae ad mare Indicum,
XV, 313, et seqq. Arabia Judaeae erat ad Austrum,
XIV, 248, 1. Eam Scriptura vocat nomine Ethio-
piani, XIV, 304, 2. Ejus flumina, *ibid.* In ea flo-
ruit olim christiana religio, XI, 525, 4, 2; 703, 2.

Arabica lingua hebraeae est affinis, IX, 209, 2.
Arabica proverbialia a quo collecta, et quando, IX,
47, 2.

ARABICA VERSIO. Arabica interpretatio Biblio-
rum duplex est, Antiochena et Alexandrina, quas
laetiae convertit et adornavit D. Sergius Risus,
archiepiscopus Damascenus, XI, 490, 2; XIII,
222, 2. Arabica versio Ecclesiastici parva auctori-
tatis est, et parum sincera, IX, 24, 4. Arabica
Evangeliorum versio Romae est impressa cum tra-
dictione latina, XV, 13, 2 et seqq. Arabica versio
Apocalypses extat in Vaticana Bibliotheca, XXI,
12, 1.

ARANEA. Aranea tactum habet acutissimum,
IX, 575, 1. Est cibus stellionis, VI, 453, 1. Aranea-
rum quoddam genus, quod alios edendo cogit
emori, alios flexendo, desiderio suorum, XIII, 383, 2.
Araneorum tentorium Thebis quod fuerit prodigium,
XXI, 95, 2; 334, 2.

Aranea laboris est symbolum, VI, 459, 2; 462, 4.
Symbolum est etiam tabitudinis, illius tela res futi-
lis, Job, 211, 1; 212, 42. Araneorum telas sibi
textunt, superbus, gulosus, avarus et quilibet pec-
cator, XI, 692, 1, 2; XIII, 392, 2.

ARARE. Arare Hebraeis idem est quod operari et
colere, XIII, 420, 1. Arare in bove et asino quomo-
modo Deus videt, et quare, II, 478, 2. Rei hujus
tropologia, *ibid.* Aratores in Aegypto ad caelum
deotat in peccati analogia, VI, 98, 1. Arare men-
daciū idem quod dicere, fabricare, IX, 229, 2;
221, 1.

ARATUS. Aratus quis poeta fuerit, et quae scrip-

serit, XVII, 335, 4. Quomodo ex ejus scriptis sua
dogmata confirmavit Apostolus, XV, 335, 2.
ARBACES. Arbaces Mediae praefectus cur rebel-
larit Sardanapalo regi suo, IV, 314, 2. Fuit rex
Assyriorum post Sardanapalum, XIV, 52, 4, 2. Ab
Arbace primo Mediae regis ceteri nomen suum acce-
pere, et cognominati Arbaciae, 316, 2.

ARBITRIUM LIBERUM. Arbitri libertatem tol-
lit Calvinus, XVIII, 425, 1. Ipsum assertit; homo
liberum arbitrium habet, XV, 212, 2; XVIII, 401, 2;
*Abundantius illis omnibus laboravi, non ego
autem, sed gratia Dei mecum.* Arbitri libertas,
Psalm. II, 260, 1. Arbitrium liberum habet aliquam
partem in opere bono, XVI, 252, 4; *Mna tua de-
cem mias acquisivit.* Id habet homo, etiam in su-
pernaturalibus, XVIII, 324, 2; *Qui statuit in cordis
suo firmus, non habens necessitatem, potestatem
autem habens sua voluntatis.* Ipsum contra Calvi-
num in gratia admittenda vel repudianda astruitur,
XVI, 305, 4, 2; *Quotquot autem receperunt eum,
dedit eis potestatem filius Dei fieri;* 397, 4, 2; *Eum
qui venit ad me, non ejection foras,* 560, 4, 2 et seqq.
Ejus cooperatio est a gratia Dei, XVI, 560, 2; *Sicut
palmas non potest ferre fructum a semetipso,
nisi manserit in vite; sic et vos, nisi in me manser-
eritis.* Id non amittitur peccando, 561, 1. Arbitrio
nostro inest salus et damnatio nostra, XIV, 619, 1.
In arbitrio cuiusque est, quantum vivit, vel bene
agere et mereri gloriam; vel male, itaque reprobari,
XIII, 436, 2; *In medio tui sanctus, et non ingrediatur
civitatem.* Vide LIBERTAS.

ARBOR. Arbor foliata parum fructifera, IX,
425, 2. Arborea gaudent suis similibus, IX, 396, 4.
Arbores aquilone firmantur, austro fatiscent; in
iis aliae sunt mares, aliae feminae, XV, 696, 2. La-
borant morbis ut homines, dant homini cibum illu-
boratum, *ibid.* et seqq. Arbores etiam in mari
crescunt, X, 443, 2. Arborea et herbae in flore sibi
succedunt, XX, 47, 2. Arboris cultura ostendit
fructum, et qualis ipsa sit, X, 24, 4. Arbor et fructu
cognoscitur, XV, 308, 4. Arborea aquis irrigata cres-
cunt, frondent, florent, fructificant, X, 81, 1. Arbo-
res amissa cortice exarescunt, XIII, 485, 2. Arborea
resinosae sponte sudant resinam, IX, 647, 1. Ar-
bores incisae in Brasilia dant potum, XIII, 307, 2.
Arbor in Aegypto juxta Hermopolim salubris descri-
bitur, XVI, 275, 1. Arborea autumnales quae dicuntur,
XX, 675, 1 et seqq. Quae sint his mortuae, 676, 4.
Arbores quomodo vivant et moriantur, Job, 323, 4.
Arbores olim diis erant sacrae, XII, 30, 2. Arbo-
res sacrae sunt cedrus, cypressus, palma et olea,
IX, 632, 2. Arborea quomodo Deo circumdicerentur,
XIX, 88, 2. Arborum fructus primis quatuor
annis in terra promissionis inhibiti erant Judaeis,
II, 123, 2. Quare Deus hac caeremonia voluerit
coli, *ibid.* Ejus rei allegorica causa, *ibid.* Item tropo-
logica causa, II, 125, 1. Arborum fructus benedi-
dicuntur die Assumptionis B. Virginis, XVIII,
193, 4.